

A les portes d'Osca

Les columnes de l'heroic general Villalba tenen assetjada aquesta capital des de fa molts dies. No es tracta d'una informació periodística, per dir-ho així. És una realitat. Avui el nostre reporter gràfic ha arribat amb les nostres milícies fins a les avançades i ha pres fotos d'Osca. A dalt podeu veure una panoràmica de la capital, amb la seva catedral que sobresurt. Al fons, les altes muntanyes també estan preses per les forces del poble, que tenen cura que no puguin rebre reforços des de cap lloc. Els facciosos d'Osca hauran de caure i rendir-se o bé seran aixafats pel foc de milers de milicians que, responen a la veu del general Villalba, assaltaran la població. A baix, a l'esquerra, podeu veure el cèlebre Mont Aragó i el seu fortí, des d'on continuament es batia amb foc d'artilleria les nostres columnes. Ara, aquesta posició estratègica està copada pels nostres i els feixistes n'han retirat les peces d'artilleria. Només es defensen, però debiliten, des de l'Estret de Quinto, que veiem a l'esquerra de Mont Aragó. A la dreta, una avançada de milicians, fortificats a un quilòmetre d'Osca, disparen contra els facciosos des de la finca coneguda per Torre Avirón. Els facciosos d'Osca no tenen salvació. Tota resistència, per desesperada que sigui, és inútil. Ells prou que ho saben, i prova d'això és que el cap militar de la plaça ha anunciat repetidament que si d'un moment a l'altre no rep reforços —que no podria rebre per cap lloc— és decidida a rendir-se sense condicions. No trigarem a veure entrar victorioses les nostres columnes dins d'Osca. Villalba no ha disposat abans la seva ocupació per tal d'evitar víctimes innocents (Reportatge gràfic del front d'Osca, especial per a ULTIMA HORA)

L'ambaixador britànic a Lisboa comença a Portugal perquè defineixi la seva actitud

Lisboa, 9. — El senyor Wingfield, ambaixador britànic en aquesta capital, es trasllada avui a Portugal, on ha de definir la seva actitud respecte a la guerra civil espanyola.

EL MINISTRE DEL TREBALL PARLA ALS PERIODISTES

"Catalunya suplirà l'acció de l'Estat allà on calgui"

El ministre del Treball del Govern de la República, senyor Tomás i Piers, que es troba a la nostra ciutat des del passat diumenge, ha estat aquest matí al Palau de la Generalitat i al Palau de Catalunya, on ha celebrat llargues conferències amb el President senyor Companys i amb el cap del Govern, senyor Casanoves. Els periodistes van tindre oportunitat de saludar el ministre i de felicitar-lo pel càrrec que ha estat nomenat.

—El vostre viatge té un interès polític? —Li ha preguntat un reporter. —Meitat polític i meitat pel desig de posar-me en contacte amb el President Companys i amb el Govern de Catalunya.

—L'estructuració política de Catalunya sofrirà algun canvi? —Catalunya té un règim d'autonomia i en aquest moment, Catalunya amb un gran esperit republicà suplirà de manera transitoria l'acció de l'Estat allà on calgui.

S'establirà un servei de censura especial per a les notícies de guerra

El Govern acollirà amb satisfacció el desig del poble que sigui ascendit a general el coronel Villalba

Els reporters que fan informació a la Presidència del Consell han estat rebuts aquest migdia pel President, senyor Joan Casanoves. Un reporter li ha dit que no es donaven referències dels Consells que celebrava el Govern, i el senyor Casanoves ha respost: —Ja sabeu que els Consells es venen celebrant amb molta freqüència i que quan hi ha coses importants ja us en dono compte. Altrament, en molts dels Consells que celebren es tracta de la resolució de coses de tràmit, com el d'ahir, i aleshores no hi ha cap referència. També hauré vist que se us faciliten còpies de tots aquells decrets o ordres que tenen una certa importància i, per tant, no es pot dir que es desconeixi i taci el Govern.

—Quines impressions té el Govern respecte dels fronts? —Totes les impressions que tingo del front són excel·lents. I a propòsit d'això vull dir-vos una cosa. Penso establir un servei de censura especial pel que fa referència a les coses de la guerra, perquè trobo que se'n parla massa i en aquests moments que vivim és necessari supeditar tots els interessos a un que és primordial: guanyar la guerra. Per aquesta qüestió espero la col·laboració de tots, puix que és aquest l'interès màxim avui a Catalunya, encara que això suposi impedir algun èxit de reportatge.

—Es parla d'ascendir a general el coronel Villalba —ha dit un informador. —A mi —ha contestat el senyor Casanoves— se m'ha donat compte d'aquest desig de la gent que lliura a les ordres del coronel Villalba, el qual conceptuo persona molt estimable, que es bat amb un gran coratge i que és un gran militar, merita suficients per a aquest ascens; però si a més a més ho demana el poble, podem suposar que el Govern ho acollirà amb satisfacció i que es complirà aquest desig.

El senyor Casanoves ha estat encara una estona parlant amb els informadors de temes no informatius i s'ha acomiadat dels reporters dient: —Jo sóc molt optimista. Guanyarem la guerra i amb la victòria assistirem al naixement de la nova Catalunya.

El campament de Villén s'ha presentat Josep Hernández, el qual es trobava a Saragosa en esclatar el moviment. El barri de la Verilla, de Saragosa, ha estat saquejat i la majoria dels esquerres forats a Saragosa. Als afores hi ha munts de cadàvers amb els peus lligats.

També s'ha presentat el vell Francesc Maicas, natural de Vilassar. És veí obligat a presenciar l'assassinament dels seus dos fills.

Madrid, 9. — Ahir va lluitar-se des de punta d'alba fins al capvespre al sector de Talavera. Les nostres forces iniciaren la lluita i des de les nostres línies, conquistades el dia anterior, avançaren fins trobar l'enemic, que parapetava les seves guerilles a la conca baixa de l'Alberche. Les nostres forces avançaren amb una força i una seguretat magnífiques. El front aconseguí una profunditat d'uns tres quilòmetres.

A les deu del matí la situació va fer-se estacionària. Una massa de forces més va avançar-se amb el propòsit de travessar les nostres línies. Aquest propòsit de les forces rebels quedà frustrat gràcies a la intel·ligència del capità d'assalt Moreno Navarro. Unicament quedà una bretxa, que aprofitaren els moros per a entrar-hi.

Es anihilada una columna de moros, al front d'Extremadura

Es abatut un aparell de caça enemic

Madrid, 9. — Ahir va lluitar-se des de punta d'alba fins al capvespre al sector de Talavera. Les nostres forces iniciaren la lluita i des de les nostres línies, conquistades el dia anterior, avançaren fins trobar l'enemic, que parapetava les seves guerilles a la conca baixa de l'Alberche. Les nostres forces avançaren amb una força i una seguretat magnífiques. El front aconseguí una profunditat d'uns tres quilòmetres.

A la tarda va anunciar-se la presència de dos avions de caça enemics que anaven escortats per un trimotor de bombardeig, que va llançar una bomba. Aparentment una de les nostres esquadres i els nostres aparells bombardejaren un caça enemic que fou ametrallat. El pilot rebel fou aconseguit per la metralla, però el comandament de l'aparell li capotà.

Els avions rebels abandonaren el nostre camp després d'haver solert llurs aparells grans avaries.

La companyia d'assalt i les milícies manegues formaven una mena de V en el vèrtex cap al riu. En el seu centre restaren presos els moros en contacte amb el gros de la seva columna.

Al mateix temps hi hagué una reacció vigorosa i va tancar-se la manobra sobre ells, que restaren presats en un triangle de forces. El moment fou de gran violència combativa. Els moros tractaren de forçar el vèrtex per tal de refugiar-se als marges del riu, d'on havien sortit. Hom va arribar a combatre a trenta metres de distància.

Al camp de batalla quedaren cinquanta-vuit moros cadàvers. Hom va agafar un cotxe-botiquí, un altre de ràpid, un tanc, tres metralladores, un fusell metrallador, 38 fusells, 20 bombes de mà, dues carretes contra gasos, tres rellotges i unes tres-centes pessetes, distribuïdes en diverses carretes dels moros.

A la tarda va anunciar-se la presència de dos avions de caça enemics que anaven escortats per un trimotor de bombardeig, que va llançar una bomba. Aparentment una de les nostres esquadres i els nostres aparells bombardejaren un caça enemic que fou ametrallat. El pilot rebel fou aconseguit per la metralla, però el comandament de l'aparell li capotà.

Els avions rebels abandonaren el nostre camp després d'haver solert llurs aparells grans avaries.

Necessitats de guerra

El metall de les campanes de les esglésies de Madrid, serà destinat al blindatge de camions

Madrid, 9. — La Joventut Socialista Madrilenya, que amb tota atenció segueix les necessitats de la guerra, ha pres ara l'acord de construir camions blindats per a diversos fronts i, topant, per a portar a efecte tan encertada idea, amb la manca de material, proposa que totes les campanes de les esglésies i convents de Madrid, siguin foses per a després construir les làmines que han de blindar els camions.

El primer camió blindat que es construeixi portarà el nom d'Andrés Martí com homenatge a l'heroi camarada mort al front.

Aquesta organització espera que tot el poble madrileny, corresponderà a aquesta iniciativa i lliurará tots els objectes de metall que puguin recollir per a la seva fosa i fa la següent crida:

«Poble madrileny, fes teva aquesta consigna. Metall per a fondre. Metall per al blindatge de camions. Joventuts a treballar, i recollir el metall per a fondre!»

A Palma de Mallorca, els feixistes atusellaren el corresponsal de "L'Intransigent", de París

Tots els frares d'un convent de caputxins de Fuenterrabia lluiten a favor de la República

Madrid, 9. — «Política publica una informació en la qual es diu que el comandant de la guarnició de Palma de Mallorca ordenà atusellar a la capital balear un periodista francès, corresponsal del diari parisienc "L'Intransigent", de tendència conservadora.

El mateix diari diu que el veí de Fuenterrabia cregué advertir que en el convent de caputxins de la població endarratirada, entraven gent sospitosa que ocultava armament.

El Comitè de defensa de la població ordenà un escorcoll en el convent i fou comparèixer davant d'ell el superior dels Caputxins.

El registre no donà cap resultat i es superior dels Caputxins i els que estaven solidaritzats amb el poble de tal manera, que decidí venen compartir la lluita amb ells. Efectivament: tots els homes útils que hi havia al convent, es disposaren de llurs hàbit i que substituïren per la granota i ocuparen un lloc en les rengles republicanes.

Hom ha d'advertir que a Fuenterrabia són obertes al culte totes les esglésies i no s'ha incautat el poble de cap residència monàstica. Al contrari, en el gran nombre de convents les monges treballen espontàniament i constantment en la confecció de granotes, corretjans i altres peces necessàries per als milicians que es batien en el front contra els insurrectes.

El seu pas per València, la Guàrdia Nacional Republicana saluda el President Companys i el poble barceloní

L'honorable President de la Generalitat, ha passat el matí al seu despatx particular de la Residència, despatxant amb els caps administratius.

Prop de migdia, el senyor Lluís Companys s'ha traslladat al despatx oficial de la Presidència, on ha celebrat entrevistes amb el ministre de Treball del Govern de la República, senyor Tomás i Piers; amb el comandant Pérez Farrás, i amb el sots-secretari de Defensa, comandant Guarnier.

Els periodistes han estat rebuts a migdia pel secretari particular del President, senyor Piquer, que els donà compte que el senyor Companys havia rebut un telegrama de la Guàrdia Nacional Republicana que ahir desfilà pels carrers de la nostra ciutat.

El despatx, tramès des de València diu així: «10 Tercio Guardia Nacional Republicana, Clases, Jefes, Oficiales e Individuos de Tropa, saludan afectuosamente a S. E. y pueblo de Barcelona por su gran despedida»

El cap de l'ambulància anglesa a Espanya afirma que hi ha proves de l'ajuda dels italians i alemanys als rebels

Londres, 9. — El vescomte Churchill, cap de l'ambulància sanitària a Espanya, ha tramès a la direcció de la «Spanish Medical Aid Committee» un telegrama afirmant que hi ha proves constants que italians i alemanys ofereixen continuament als rebels armes i serveis, i ha enviat còpia d'aquest telegrama a l'«Associated Press» i a l'«Associated Press».

Cap a la reorganització de l'economia catalana

Catalunya es dividirà en nou regions econòmiques

Heus ací un important decret de la Conselleria d'Economia i Serveis Públics, referent a la divisió econòmica de Catalunya.

L'actuació del Consell d'Economia de Catalunya, creat per Decret del dia 11 de l'actual mes d'agost, ha posat de manifest que, per tal de facilitar el compliment de les tasques que li són encomanades, cal procedir a una divisió del territori de Catalunya en regions, a fi d'establir en llurs capitalitats Consells delegats que creïn el necessari nexe de relació que permeti portar a la pràctica totes aquelles disposicions de caràcter econòmic que proposades pel Consell d'Economia siguin sancionades pel Govern de la Generalitat.

També s'ha remarcat la conveniència, pel que fa referència a la composició dels esmentats Consells, que estiguin constituïts amb la mateixa ponderació de forces, d'organismes polítics i d'organitzacions obreres que el Consell d'Economia de Catalunya.

Per tant, d'acord amb el Consell

d'Economia de Catalunya, a proposta del Conseller d'Economia i Serveis públics i d'acord amb el Consell Executiu,

DECRET:

Primer. A l'efecte de reorganització de l'economia catalana, el territori de Catalunya es dividirà en les següents regions:

Regió primera, que comprendrà les comarques de Barcelona, Valles Oriental, Baix Llobregat i Maresme, la capitalitat de la qual serà Barcelona.

Regió segona, que comprendrà les comarques de l'Alt Empordà, Baix Empordà, Gironès, la Selva i La Garrotxa, la capitalitat de la qual serà Girona.

Regió tercera, que comprendrà les comarques de Garrat, Alt Penedès, Baix Penedès, Alt Camp i Tarragonès, la capitalitat de la qual serà Tarragona.

Regió quarta, que comprendrà les comarques de la Conca de Barberà, Ribera, Priorat i Baix Camp, la capitalitat de la qual serà Reus.

Regió cinquena, que comprendrà les comarques del B. i Ebre, Montsià i Terra Alta, la capitalitat de la qual serà Tortosa.

Regió sisena, que comprendrà les comarques de La Cerdanya, Ripollès i Ausa, la capitalitat de la qual serà Vic.

Regió setena, que comprendrà les comarques del Urgell, Solsonès, Bages i d'Anoia, la capitalitat de la qual serà Manresa.

Regió vuitena, que comprendrà les comarques de La Noguera, Segarra, Urgell, Segrià i Garriguès, la capitalitat de la qual serà Lleida.

Regió novena, que comprendrà les comarques de la Vall d'Aran, Pallars Sobirà, Pallars Jussà i Alt Urgell, la capitalitat de la qual serà Tremp.

Segon. Les organitzacions obreres i polítiques de les respectives regions procediran immediatament a designar els seus representants als Consells delegats, que es constituïran a cada una de les esmentades capitalitats amb una composició similar a la del Consell d'Economia de Catalunya, creat pel Decret del dia 11 de l'actual mes d'agost; aquests Consells es reuniran immediatament

Control dels militans mobilitzats

Pel degut control dels militans mobilitzats i per tal de poder atendre el millor possible els serveis d'informació als familiars i pagament de subsidis, es disposa que per totes les casernes d'allistament de Milícia s'ajunti l'Identitat (antiga Caplletaria General, pis tercer), relació dels militans que surten a lluitar al front de Saragossa.

A tal fi seran facilitats per l'element Servei d'Estadística els impresos i personal que siguin necessaris.

Barcelona, 8 de setembre del 1936. — El Cap de la Secció d'Administració de la Conselleria de Defensa. — Signat: Perarnau.

A les 6'12 d'aquesta matinalada han estat executats l'ex-comandant Fernández Unzué, els ex-capitans La Torre i Laguardia i l'exintinent Santiago

Aquest matí al Camp de la Bota han estat executats — en virtut de la sentència del Tribunal Popular — l'ex-comandant Josep Fernández Unzué, els ex-capitans Josep de la Torre López i Josep de Laguardia Valcarlos i l'exintinent Agustí Santiago Romero, els quals, com és sabut, pertanyien al Regiment d'Artilleria de Muntanya núm. 1, situat a l'Avinguda d'Icaria.

Els reus havien estat traslladats per la Guàrdia Nacional Republicana des del vaixell «Uruguay», on es trobaven els quatre condemnats a mort.

Han descendit de la camiónetta sense dir una paraula s'han dirigit al lloc assenyalat. Un piquet de milicians ha executat la sentència. Exactament les sis i dotze minuts, l'oficial del piquet ha disparat els trets de gràcia.

Les forces presents a l'execució han desfilat davant dels cadàvers i han llançat els reglamentaris que a la Llibertat i a la República.

Ha estat signada l'acta, i els cadàvers han estat traslladats en furgó de la funeraria al Cementi Nou, on han rebut sepultura.

Continua la depuració de la policia

Han estat declarats cessants tres inspectors i vint-i-cinc agents

Al «Diari Oficial» de la Generalitat de Catalunya ha aparegut el següent decret de Governació declarant cessants i disponibles diversos funcionaris de la policia:

Primer. Són declarats cessants en el Cos d'Investigació i Vigilància, dels Serveis d'Ordre Públic, els funcionaris que figuren en la relació que es publica com a annex núm. 1 de la present Ordre.

Segon. Són declarats en situació de disponibles, amb percepció d'una tercera part del sou, els funcionaris del Cos d'Investigació i Vigilància dels Serveis d'Ordre Públic, que figuren en la relació que es publica com a annex núm. 2 de la present Ordre.

ANEX N.º 1
Inspectors
Lluís Casals i Gómez, Antoni Gil i Basagotia i Eladi Rodríguez.

Agents
Artur Capilla i Alcaraz, Antoni Lladó i Boixaderes, Martí Caspós i Albar, Victòria García de la Mota, Carmel Hermoso i Sánchez, Francesc Lagullon i Ruiz, Joan Estipà i Giménez, Innocent Sentís i Melendo, Marià Ortiz i Martí, Francesc Raboso i Cuesta, Frederic Sánchez i Herreros, Jacint Sánchez i Martí, Eloi Sánchez i Vízcal, Artur Ureta i Gallardo, Jacint López i Arribas, Isidre Acuña i Caballer, Josep Giménez i Pajarero, Lluís López de la Vega, Enric Lluich i Navarro, Antoni Muro i Miquel, Rafael Martí i Miralles, Lluís Martí i Surigut, Eduard Navas i Aymer, Pere Cusi i Joan Esteve i Rodríguez.

ANEX N.º 2
Inspectors
Calixt Rico i Parada.

Agents
Frederic Sevilla i Cascos, Jesús Luri i Iñigo, Josep Sánchez i Bardal, Francesc Alca i Navarro, Emili Llanos i Arroyo, Sebastià Gonzalo i Salvador Martín.

1.166.900 pessetes or per al Comitè d'Indústries de Guerra

El «Diari Oficial» publica avui el següent

DECRET
Per tal que puguin ésser ateses diverses necessitats de caràcter urgent, derivades del moment actual, i en virtut de la petició formulada pel Comitè d'Indústries de Guerra,

A proposta dels consellers de Defensa i d'Economia i Serveis Públics, Interi i Finances, i d'acord amb el Consell,

DECRET:
Article únic. La Sucursal del Banc d'Espanya a Barcelona lliurarà la quantitat d'un milió cent seixanta-sis mil nou-cents pessetes or, en monedes diverses, del compte de l'esmentat Banc.

Barcelona, 7 de setembre del 1936. Lluís COMPANYS

El conseller de Defensa, Felip Díaz i Sandino. — El conseller d'Economia i Serveis Públics, Interi i Finances, Josep Tarradellas.

Arriben 120 famílies procedents d'Irun
Aquest matí, a les 10.15, han arribat, procedents d'Irun, vint famílies que vénen a refugiar-se a Barcelona, fugint dels feixistes.

Del fet s'ha donat compte al jutjat.

EL GOVERN PORTUGUES ES REUNEIX EN CONSELL EXTRAORDINARI

Els mariners que participaren en la revolta dels vaixells de guerra seran jutjats immediatament

L'ambaixador anglès ha denunciat la belligerència del Govern portuguès en la guerra civil d'Espanya

Lisboa, 9. — Tot i que el Govern, a causa de les delicadíssimes circumstàncies actuals, pretengue des del primer instant donar una sensació de normalitat, no concedint cap importància a l'incident dels dos vaixells sublevats, les cançons disparades contra aquests han provocat, com és natural, molts comentaris sobre la situació del Govern Oliveira Salazar.

Als cercles polítics s'esperava amb natural impaciència el resultat del Consell de ministres que, extraordinàriament, es reuní anit per a tractar de la sublevació dels dos vaixells de guerra i de la gestió feta pel representant diplomàtic anglès a Lisboa, gestió que —segons notícies que mereixen absolut crèdit— fou feta cortament, però de manera enèrgica, assenyalant la importància que tenia, des del punt de vista internacional, el que el Govern de Lisboa aparegués als ulls del món com a un belligerant més en la lluita espanyola.

A la sortida del Consell fou publicada la nota següent:

«El Consell s'ha ocupat de la situació creada per la sublevació de coberta a bord de l'avió «Alfonso Albuquerque» i el contratorpeder «Dahos».

El Govern ha decidit declarar cessants els oficials, sots-oficials i mariners que es trobaven a bord dels dos vaixells, sense perjudici de que manar les responsabilitats en què han incorregut com a promotors, directores o participants en la revolta.

No obstant, els oficials, sots-oficials i classes de marineria podran ésser admesos novament a la Marina si poden establir, de manera precisa, que intentaren dominar la sublevació. Els comandants i oficials dels dos vaixells —que són els responsables de la indisciplina de les tripulacions— seran passats a la reserva. Els mariners han estat traslladats a la presó i seran jutjats a data pròxima.

Supressió del Cos de guàrdies de seguretat interior de les presons de Catalunya

El «Diari Oficial» de Catalunya, publica avui la següent disposició del Departament de Justícia.

ORDRE
La transformació que cal portar a terme en el règim carcerari de Catalunya, requereix l'adaptació del personal a les noves necessitats i la supressió de les institucions inadequades, una d'aquestes és la dels guàrdies de seguretat interior de les presons.

Per tant, HE RESOLT:

Suprimir a Catalunya el Cos de guàrdies de seguretat interior de les presons, i és creat, per a substituir-lo, el d'auxiliar-reformador, passant a formar part d'aquest, els antics guàrdies que hagin sol·licitat lliur traspass a la Generalitat de Catalunya.

Barcelona, 8 de setembre del 1936. El conseller de Justícia, J. Quero i Molares.

Els feixistes bombardejaren un destructor americà...

Washington, 9. — El Govern espanyol ha informat oficialment a l'ambaixador dels Estats Units a Madrid que no era responsable del bombardeig del destructor americà «Caddis», fet ocorregut el 30 d'agost. S'ha pogut comprovar que no hi havia cap avió del Govern en el lloc del fet ni posseeix cap aparell de lluita amb què es realitzà l'agressió.

Alvarez del Vayo, Ossorio i Gallardo i Ferran de los Rios representaran Espanya a la S. de N.

Ginebra, 9. — El Govern de l'Assemblea està representat a l'Assemblea de la Societat de Nacions, que començarà el dia 21 a Ginebra, pels senyors Alvarez del Vayo, Ferran de los Rios i Ossorio i Gallardo, representants de tres importants fraccions de l'opinió pública espanyola.

Els aviadors Richman i Merrill sortiran demà
Londres, 9. — Els aviadors nord-americans Richman i Merrill, després d'una llarga deliberació, han decidit sortir demà, a la una de la tarda, cap a Liverpool, des d'on esperen poder emprendre el viatge de retorn als Estats Units.

LA JUSTICIA POPULAR

Vuit oficials d'artilleria al banquet dels acusats

López Varela era, a Catalunya, l'ànima del moviment que es disposava acabar amb la llibertat i amb la República. No voldriem insistir en l'actuació de López Varela. Ja ha pagat amb la vida el seu delictes. Però és natural i és necessari que en parlem ara i en ocasió: successives López Varela no actuava sol. Per força havia de tenir, com a director del comitè facciós, la col·laboració activa d'altres elements. L'envergadura del moviment sediciós dona a comprendre que aquests col·laboradors eren molt nombrosos.

Un al·lucament com el del dia 19 de juliol requereix una preparació àmplia i minuciosa. No pot teixir-se d'una manera improvisada i imperfecta.

Així, doncs, López Varela i els seus col·laboradors més significats, per la bona marxa i la major eficàcia del moviment, havien d'actuar intensament. Efectivament, doncs, ho van fer així. Van reunir, doncs, amb freqüència, van estructurar un pla, van perfilar-lo, van lligar caps, van circular ordres, van recabar auxilis; és a dir, van realitzar la tasca pròpia de l'organització d'una revolta militar.

La preparació va fer-se a les casernes i fora de les casernes. La caserna d'Artilleria de Muntanya —la d'Avinguda d'Icaria— era un dels llocs preferits pels dirigents de la sublevació. López Varela formava part d'aquest regiment i per això —repetim— allà s'hi conspirava amb major assiduitat. Al quarto d'estendards, al bar, allà on fos.

Sembla —pel que hom després del sumari— que els que freqüentaven més aquestes reunions eren els capitans Valero Ocaña i Burgos i els tinentes García Agustín i Aurich Alvarez.

Alguns d'aquests oficials rebien i guardaven lletres, manifestos i circulars relacionades amb la rebel·lió. Els manifestos anaven encapçalats així: «Ante la invasión de los bárbaros: «El ejército salvaguarda permanentemente i «Ha sonado la hora».

Les lletres eren escrites amb egones intencions. Una d'elles, signada per «Manolo» i adreçada a «Juan» —escrita a màquina— parla del moviment, però —és natural— no s'hi refereix d'una manera clara. Parla de la instal·lació d'una fabrica de sabates. No volem ara atribuir concretament a ningú la paternitat de la lletra. Però és indubtable que correspon a un dels oficials d'Artilleria de Muntanya.

A la caserna hi van entrar uns dos-cents braços verds amb un lleó negre dibuixat al mig. Els braços —com la lletra de «Manolo»— eren tancats en un calaix de la taula de Valero Ocaña.

LA PARTICIPACIÓ DE L'ARTILLERIA DE MUNTANYA
El regiment de Muntanya participà directament en la subversió. D'ordre de Fernández Unzué sortí, a primera hora d'aquell diumenge memorable, una secció —dues peces d'artilleria— comandada pel capità, avui processat, Eduard Sancho. Aquesta secció havia d'adreçar-se a la caserna de Cavalleria, del carrer de Tarragona. Hi anava com a tinent un altre processat, Ferran Arriach Alvarez.

Avançat per l'Avinguda d'Icaria, carrers de Roger de Flor i Diputació fins al de Tarragona. Més tard es plantà, amb cavalleria, a la Plaça d'Espanya. Allà dispararen amb canó en direcció a Santa. Hi hagué moltes víctimes. Algunes persones quedaren destrocades.

Del regiment de l'Avinguda d'Icaria sortiren també, comandades per Fernández Unzué, dues bateries. Cap a Governació. Una anava a les ordres del capità López Varela i l'altre, gravent els tinentes —processats— Joan García Agustín i Isidre Muñoz Rodríguez. L'altra era dirigida pel capità Frederic Cunyat Reig i hi anava el tinent Lluís Aya Goni.

Al pas a nivell de l'Avinguda d'Icaria, a un extrem de la Plaça de Palau, hi hagué la topada amb les forces lleials. Als sublevats s'hi ajuntaren nombrosos paisans feixistes amb braços verds —jaquells braços verds que hi havia a la caser-

Sembla que els marins sublevats a Portugal volien dur els vaixells a ports espanyols

Hi ha dotze marins morts i vint de ferits

Londres, 9. — L'Agència Reuter ha publicat la següent nota:

«Referent a la sublevació naval de Lisboa, els detalls fins ara arribats a Londres, però no confirmats, afirmen que una part de la tripulació de l'«Albuquerque» i el «Dahos» havia decidit conduir aquests vaixells de guerra a València i Màlaga a fi d'adherir-se a les tropes i tripulacions que lluiten en defensa de la República espanyola.

El mariners prepararen el seu cop audaç i procediren abans que tot a detenir i tancar al calabós de bord els oficials. Quatre cadets, aprofitant la confusió que regnava a bord, pogueren arribar nedant a terra i donaren compte al ministre de Marina, del que passava a bord dels dos vaixells. Immediatament el ministre donà ordres que els forts de Trafalgar i Almada disparassin contra tot vaixell que intentés sortir del port.

Les notícies que fins ara tenim assenyalen que a conseqüència dels disparats de l'artilleria hi ha 12 mariners morts i uns 20 ferits».

COM FOU SUFOCADA LA REVOLTA A BORD DELS VAIXELLS DE GUERRA PORTUGUESOS
Lisboa, 9. — Es coneixen detalls de la sublevació d'ahir a bord de l'«Alfonso de Albuquerque» i del «Dahos».

El ministre de Marina havia estat avisat la nit anterior del que es preparava i envià un ajudant a bord d'una gasolinera per a portar a cap una informació a bord de les diferents ur'tats ancorades al port; però a bord de l'«Alfonso de Albuquerque» fou acollit amb una descàrrega de metralladores; resultant ferits dos mariners de la gasolinera.

L'ajudant retornà al Ministeri, mentre els tripulants de l'«Alfonso de Albuquerque» pujaven a bord del «Bartolomé Díaz», i intentaren arrossegar els seus tripulants a la sublevació, però aquests s'hi negaren i sols foren secundats per alguns artillers.

Quatre oficials de l'«Alfonso de Albuquerque» foren detinguts i a aquest vaixell, seguit del «Dahos», balçat pel Tajo, per tal de sortir a alta mar, i fou aleshores quan els forts els bombardejaren.

Resultaren morts diversos dels sublevats i altres ferits; els vaixells sofriren avaries.

L'«Alfonso de Albuquerque» embarrancà a la sorra i els seus tripulants intentaren fugir, però foren detinguts tot seguit.

Els tripulants del «Dahos» escaparen a una balenera; però, agafats pel foc de metralladores, es rendiren.

Un infant mor en caure d'un balcó
Al carrer de Corts, degut a haver caigut des d'un segon pis, ha mort el nen de tres anys Joan Lluís Valles.

Del fet s'ha donat compte al jutjat.

SITUACIÓ FAVORABLE A TOTS ELS FRONTS
Segueix el bombardeig d'Oviedo. — Crema de l'estació d'Almudévar. — Els rebels d'Extremadura es retiren cap a Mèrida

Madrid, 9. — Informació radiada des del Gabinet d'Informació del Ministeri de la Guerra, a un quart de quatre de la tarda d'avui:

«Parte de Guerra. Frente Norte y Noroeste. — Continua el bombardeo de la Artilleria y aviación leal en Oviedo.

Un soldado evadido de esta ciudad y llegado esta mañana a Madrid describe la situación angustiosa de aquel sector. Desde el 20 de julio no ha entrado en Oviedo otro auxilio que los viveres arrojados por la aviación fasciosa.

Frente de Aragón. — Nuestra artilleria ha bombardeado esta mañana la estación de Almudévar, que está ardiendo.

Toledo. — Durante toda la mañana la artilleria y fuerzas leales no han cesado de bombardear el Alcázar. Nuestra infanteria ha atacado con bombas de mano y dinamita a los rebeldes. Los fasciosos se han refugiado en el lugar denominado Cauchinos.

En las últimas horas de la tarde de ayer se han presentado a nuestras tropas tres soldados huidos del Alcázar.

Frente de Extremadura. — Nuestras tropas han obligado a los rebeldes a evacuar la ciudad de Llerena, retirándose a Mérida.

Talavera es bombardeada por la aviación republicana y artilleria de as de el amanecer, habiendo sido incendiados varios edificios y ocasionado muchas bajas a los fasciosos.

Frente Sur. — En el sector de El Carpio nuestra aviación ha operado durante toda la mañana sobre los núcleos rebeldes, con eficacia.

Frente del Guadarrama. — Nuestras tropas ocupan las mejores posiciones, fortificándose desde hace varios días, sin que haya habido novedad en el día de hoy.

Cinco desertores presentados a nuestras filas dan cuenta de la total desmoralización de los fasciosos rebeldes.

Los soldados de las tropas pesadas, aunque estrechamente vigilados por oficiales y paisanos fascistas, no hacen fuego y cuando lo hacen procuran desviar el blanco.

Las desertiones se suceden en tal abundancia que ya no se puede hablar de una activa resistencia.

ARCHIVOS ESTATALES

El que diuen

ELS DIARIS

AVUI

No hi ha cap motiu, ni bo ni dolent, que justifiqui la barbàrie criminosa a què s'han llançat alguns grups

El nostre caríssim col·lega «La Humanitat» publica avui el següent editorial, que recollim íntegrament pel seu innegable interès en aquests moments de profunda convulsió social:

Subsisteixen encara, a desgrat de les consignes donades pels organismes autoritzats, determinats i repugnants ferments de terrorisme sobretot en algunes comarques de Catalunya. Ja no hi ha cap motiu, ni bo ni dolent, que justifiqui la barbàrie criminosa a què s'han llançat alguns grups d'individus que semblen el terror en la jurisdicció que ha caigut sota el seu domini.

L'acció d'aquests elements, repetidament denunciada i recusada pels organismes responsables sindicals i polítics, Milícies Antifeixistes, etc., i ja no cal dir que per les nostres autoritats, és una acció contrarevolucionària, no de justiciers sinó d'agents provocadors, no d'agents d'idees sinó d'assassins, no de proletaris conscients sinó d'analfabets inconscients, no de lluitadors sinó de covards. En certes localitats catalanes—és hora de dir-ho—aquests individus han creat un tal ambient de terror que la vida s'hi fa literalment impossible i s'hi ha creat el que no havia existit mai: un clima feixista, que més que una idea concreta és l'instint desesperat de defensa de la pròpia vida.

I es dona aquest cas curiós i al·ligant: en les localitats on s'han produït i es produeixen aquests fets ningú no s'ha preocupat seriósament de l'organització dels proveïments, de l'enquadrament de la producció industrial dintre el nou ordre social, dels problemes de l'ensenyament primari. En una paraula: de l'autèntica revolució constructiva, eficaç, noble, viva, que és la revolució del proletariat conscient i del poble sensible contra els vells privilegis del passat. En canvi, s'ha creat insensatament el que no existia: un ambient contrarevolucionari, una estela d'odi i de sang innecessària i en alguns llocs irreparable.

Reiteradament hem cridat l'atenció sobre aquest fet i hem de tornar-hi amb dolor. Amb autèntic dolor de revolucionaris, de patriotes, de ciutadans amb un sentit humà i constructiu de la revolució, que saben que el general Franco pagaria a preu d'or l'actuació dels elements als quals fem referència.

Prou terrorisme! Aquesta ha d'ésser la consigna de la reraguarda. Armes, homes, esforços i coratge per als fronts de guerra. El que aquí es constitueix en pandilla—i en queden encara!—per robar i per matar, és un contrarevolucionari i cal neutralitzar la seva acció o exterminar-lo a ell. És necessari que els Comitès responsables, partits polítics i sindicals, tot el que en la gran revolució d'aquesta hora té una força de masses o una responsabilitat d'acció i de comandament, posin el seu esforç per acabar definitivament amb aquesta pústula infecta del terrorisme que gangrena les entranyes del moviment social i polític antifeixista. Els focus purulents són fàcils de localitzar. Només cal voler-se assabentar, escoltar el plany aterrat d'alguns pobles de Catalunya, constatar el justificant moviment emigratori que s'hi produeix, producte d'aquesta sembra insensata de pànic que cal acabar costi el que costi si es vol salvar, no ja l'honor de la revolució, sinó la revolució mateixa que no necessita ni de bandits, ni d'inconscients ni de vesànies en la seva reraguarda.

Creiem sincerament que no és suficient donar disposicions. S'han de fer complir, que és el que importa! El Govern de Catalunya, les Milícies Antifeixistes i les organitzacions sindicals i polítiques disposen dels instruments necessaris per a aconseguir-ho. Només cal posar-los en moviment. ¿Es que pot consentir-se ni un minut més que quatre insensats deshonrin la revolució antifeixista?

Europa i el món ens miren!

“La victòria de la democràcia espanyola ha de crear una nova convivència humana...”

LA PUBLICITAT diu que el que més ens ha d'interessar és l'actitud del proletariat d'arreu del món vers els que lluiten contra el feixisme. «Es per això, el que ha d'interessar-nos més que tot, és que les habilitats i les subtilitats diplomàtiques, és l'actitud que respecte a Espanya manifesten i mantenen les multituds de treballadors del món, fins les dels països en els quals la pressió dictatorial és la més col·loquial. Són aquests treballadors autònoms que es neguen a carregar el pes de la guerra mundial i a donar suport a la victòria definitiva, la victòria que ha de crear una nova convivència humana.»

“Haurien de deixar-nos armar sense limitacions”

TRIBALL demana armes. Igualtat en poder-nos armar, fora de pretesa completament inútils. «Els tècnics de la diplomàcia europea volguessin acceptar una superència vulgar, ens permetrien de dir-los que la nostra proposició és que el pacte de neutralitat davant la lluita entaulada als pobles hispànics hauria de consistir a deixar en llibertat tots els països, absolutament tots, per a fer servir les milícies als feixistes i a nosaltres. La neutralitat hauria de consistir en la no intervenció dels exercicis europeus, i, fins, si volien, ens conformaríem amb això i tot. Estem segurs que les nostres forces i la nostra causa triomfarien de seguida si s'admetia l'altre punt. I si s'admetia l'altre i tot, si és cert—com afirmen els diplomàtics professionals—que una segona guerra mundial és imminent perquè estan en joc els dos sistemes de Govern, el feixisme i el socialisme, nosaltres seriem partidaris de llançar a la guerra tots els exèrcits del món. Les forces armades de la democràcia i del socialisme i la causa que defensen, ens asseguren per endavant una victòria esclatant contra el feixisme criminal que pretén lligar de peus i mans els treballadors de tot el món que lluiten pel socialisme.»

“En tot moment, Oliveira Salazar ha prestado una gran ajuda a los rebeldes”

LA VANGUARDIA remarca que la política seguida per Portugal amb respecte a Espanya no complia amb la simpatia del poble lusià: «Entre los Gobiernos de régimen autocrático que miran con simpatía

ENS PARLA UN FUGITIU D'OSCA

Les tropes foren enganyades : Els catalans, vigilats : La fugida devers les nostres avançades de Castilsabas : El pànic que causa l'aviació lleial : Els crims que es cometien a Osea : Aquesta població caurà quan s'ho proposi l'alt comandament : La necessitat que les armes de la reraguarda vagin cap al front, on fan moltíssima falta

Fa alguns dies la premsa parlava de diversos soldats que procedents d'Osea, de qual poble aconseguiren fer-se escapolir, s'havien presentat a les nostres avançades de Castilsabas per a lluitar per la causa de la llibertat. Un d'aquests soldats resultà ésser un xicot fill de Canet de Mar, al qual ens uníem un amic de llarga anys. El seu nom és Josep Nicolau. No cal dir quina fou la nostra satisfacció en poder encalçar-li emocionadament la mà i conversar amb ell una llarga estona sobre el que li havia ocorregut.

—Jo formava part del Regiment de Valladolid num. 20, que es trobava de guarnició a Osea quan esclatà aquesta insensata sublevació feixista—em digué contestant a una pregunta.—El dia 19, diumenge, ens feren sortir al carrer dient-nos que s'havia produït un alçament extremista, i que calia defensar la República contra els països sublevats als quals s'havien unit tots els reclosos a les presons que havien estat assaltades. De totes maneres nosaltres començarem a donar-nos compte de l'engany en veure entrar a la caserna molts esportistes insolents armats de fusells, que sostenien llargues i animades conversacions amb els oficials. Més tard ens confirmà en les nostres suposicions els ruides de l'aviació lleial sobre Osea. D'ençà d'aquest moment tota la nostra preocupació fou cercar l'ocasió a propòsit per a fugir.

—Entràrem en combat? —Sí; però jo us asseguro que cap dels catalans que allà hi havia no disparà un sol tret que no fos a l'aire. En la primera acció en la qual prenguérem part, jo m'havia resguardat darrere d'un marge i no havia engegat un sol dispar. Sense que jo m'en donés compte se m'havia atansat un alferes. Em donà un cop amb el peu i em reconveni durament i m'empenyà a donar-li el meu fusell. Jo em vaig creure, en efecte. Valgastar dos paquets de cartutxos fent salves a l'aire.

—Ereu molts els catalans destacats a aquella guarnició? —Erem bastants. De la nostra escadua sola, quan s'apropava l'aviació lleial ens en reuníem més de vint-i-cinc en els parapets. Aleshores s'apropaven aquells moments per a canviar impressions sobre la manera de poder escapar-nos. I una nit, tres de la colla, decidírem fugir fins com fos possible a les forces del Govern legítim. Lluitar per un ideal ja és cosa ben diferent! Però la cosa els sortí malament. I no varem saber res més d'ells. Ens digué algú que els havien arrestat, però nosaltres tenim la impressió

del moviment insurreccional de les milícies espanyoles, deslata, per la ajuda que en tot moment hagué de prestar a les rebel·les, el de Oliveira Salazar.

Repetides vegades ha necessitat l'agitat valor de la influència para frenar los ímpetus del dictador portugués, intransigente ante la propuesta francesa de neutralidad, y hasta algun periódico londinense, de acusado matiz conservador, no ha podido contener un gesto de impaciencia viendo la ayuda comprometida que Portugal prestaba al militarismo desmandado en España.

Ahora se acaba de comprobar por la sublevación de dos barcos de guerra lusitanos, que la política seguida por Salazar con respecto a los acontecimientos de España no cuenta ni de lejos, con la aprobación de todo el pueblo portugués. A veces, queriendo prevenir un peligro distante, se provoca una conflagración, como le ocurrió a los generales españoles, alzados, según ellos, para detener los avances revolucionarios. Salazar, teniendo las repercusiones de nuestra guerra civil en su país, cometió la imprudencia de ayudar a los facciosos, irritando con ello a los portugueses que simpatizan con la heroica defensa que hace el pueblo español de sus libertades.

—Hi ha molta força a Osea? —Allà es feia ranxo per a uns tres mil soldats. Els falangistes feien ranxo a part.

—Quin efecte causà entre la guarnició el bombardeig de l'aviació lleial? —Cada vegada que al cel d'Osea apareixien els ocells d'acer de l'exèrcit lleial era un veritable pànic el que cundia per la població. Aleshores donaven casos que en altres circumstàncies resultarien notes realment còmiques. Val a dir, però, que l'aviació del Govern sempre es limità, fora d'un dels darrers dies, a bombardejar les casernes i les nostres concentracions, respectant la població civil. Als oficials, aquests bombardeigs els produïen veritables atacs de ràbia, i prenen tota mena de represàlies amb la gent d'esquerra de la població. Als catalans sobretot no el podien veure ni pintats i quatre viatjans catalans que es trobaven a Osea, quan els fets, els feren treballar en les felnes més baixes i els donaren un tracte criminal.

—Així succeïren actes de barbàrie? —Sí. Se'ns ajuntaren dos d'una altra escadua. I així a l'hora convinguda ens disposàrem a donar el cop. Anàrem a avisar un dels nostres que estava de guàrdia en aquells moments, però es resistí a seguir-nos. Ens advertí que si ell abandonava el seu lloc al cap d'un minut podien donar-se compte de la fugida i anar-se'n en orris tot el nostre pla. I decidí sacrificar-se per nosaltres.

—Així el deixàreu? —No hi hagué altre remei. Per més que li pregàrem no aconseguírem convèncer-lo. Però al cap de mitja hora, quan jo ens considerà fora de perill, abandonà el fusell i també fugí, exposant-se seriosament. D'allà a les avançades de les forces lleials, hi havia una mitja hora i canvi. El fèrem plena oportunitat, contents, entusiasmats, però prenent tota mena de precaucions, fins arribar a les avançades de Castilsabas amb els mocadors blancs en senyal de pau a la mà. La rebuda a distància, però, no fou pas massa agradable per a nosaltres. Els milicians, en veure'ns, ens dispararen sis o set trets. Això fou degut a què els havien enganyat vilment més d'una vegada utilitzant el senyal de pau... Aleshores ja vaig arrencar la meua camisa i vaig posar-la a la punta del fusell que vaig aixecar enlairar llarga estona... De totes maneres destacàrem dos dels nostres fins als milicians... Moments després érem materialment deserts per les entusiastes abraçades dels voluntaris. Varem deixar les municions al comandant de les forces de metral·ladores i a la nit, en una ambulància, fèrem conduïts a Barbastro per a presentar-nos al coronel Nicolau.

—Lluc Nicolau fa una pausa breu. Després, tot somrient, afegeix: —Si haguéssim hagut de creure el que deien els diaris que ens donaven a llegir a Osea, la nostra fugida hauria tingut tots els caràcters d'un suïcidí. Calculeu, doncs, la nostra alegria en comprovar que era mentida que les tropes estiguessin encasernades i que els que teníem davant nostre eren mercenaris.

LA SENYORA
Maria-Dolores Adán Delmonte
Natural de Camagüey,
Vídua de Ramon Leal
ha mort a l'edat de 65 anys.
(E. P. R.)

Els qui la ploren: Fills Carme (absent); Carolina; Caritat; Ramon i Rafael; Fills polítics Onofre Zenatello (absent); Joan B. Soler i Bru; i Maria Rastoy; Néts (present i absents), germà (absent), nebots (absents), cosins i familiars tots, en assabentar els seus amics i coneguts tan dolorosa pèrdua, els preguen que vulguin assistir a la casa mortuòria, Sepúlveda, 185, demà, dijous, a les onze del matí, per tal d'acompanyar el cadàver a la seva darrera estada, Cementiri del Sud-Oest.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

Sindicat de Decoradors i Bells Oficis P.S.U.C. (U.G.T.)

El Sindicat de Decoradors i Bells Oficis, P.S.U.C. (U.G.T.), advocant per a la unió de tots els professionals dels Bells Oficis a Catalunya, fa, una vegada més, la crida general a tots aquells elements creadors dels oficis d'art, com són: Vidres decorats i gravats, Esmalts, Metalls, Estampats, Daurats i Policromats, Orfebreria, Jardineria decorativa, Esgrafiats, Restauradors, Ceràmica, Repujats (metalls i cuirs), Ferres forjades, Tallistes, Escultura decorativa, Pintura decorativa, Laques, Catifes, Luminotècnia, Pirogravat i tots els seus similars que encara no han passat a inscriure's, ho facin el més

—Són incomptables i val més no recordar-los. Arran d'un raid de l'aviació lleial es disposaren metral·ladores a la Plaça de Saragossa més de cent països que tenien empresonats. Desistiren després de fer-ho, però els afusellaren uns piquets de falangistes al mateix cementiri. Aquests obraven pel seu compte i no obeïen absolutament ningú, cometen tota mena de barbaritats... Dos nous quelen travessats per les bales criminals dels de Falange als carrers d'Osea per intentar recollir unes proclames llançades per l'aviació... Calculeu si són grans els crims que han arribat a cometre que ahhh alguns oficials no s'estaven de manifestar el seu descontentament pels procediments i les bretolades d'aquella gent.

—Creieu us costarà de prendre Osea? —No ho crec. Malgrat que estan força fortificats, que tenen ahhh ferros units a cables d'alta tensió, estic convençut que s'hi entrarà quan l'alt comandament ho disposi. Osea està envoltada entre un cercle de foc i la demoralització és molt intensa entre la tropa i ahhh entre l'oficialitat. La tàctica de les forces del Govern és la d'estalviar tant com es pugui la seva gent i reduir-ho poc a poc, amb les menys baixes possibles. D'altra forma la s'hi hauria entès... El dia abans de fugir d'allà, l'artilleria i l'aviació del Govern treballaven de valent i causaren destrosses de molta consideració.

—Retorneu aviat al front? —Immediatament. Ara formo part del Batalló de Muntanya num. 7, destacat a Barbastro. Allà hi ha un entusiasme indescriptible i entre els milicians una impaciència per a atacar i entrar a Osea immediatament, que fa necessària tota l'autoritat de l'alt comandament per a aturar els seus ímpetus... Sols una cosa m'ha causat mala impressió. I és que allà, entre U.G.T., C.N.T., Esquerra i altres partits hi ha més de mil homes que no tenen armes i esperen rebre-les per a entrar en foc. En canvi, en el meu viatge, he vist ací, a reraguarda, moltes armes que resten inactives i, en canvi, al front podrien fer molta feina. És que no hi ha manera de normalitzar això?

Per tota resposta hem mostrat a l'amic un diari del qual el qual el propi Durruí parla de prendre determinacions extremes per a aconseguir aquestes armes. De totes maneres, li assegurem, no dubtem que finalment s'imposarà el sentit comú i es donaran tota mena de facilitats a les nostres valents milícies, que n'ofrena de la seva vida per la causa del poble.

J. SAGRE

mirador discret

UNA MARE QUE FLORA...

Les penallitats de la vidua d'Eugenio Noel

Una vida trista, un calvari constant, una existència plena de privacions, d'amargor és la d'aquesta dona vestida de negra: la vidua de l'escriptor Eugenio Noel, a favor de la qual s'han alçat a Madrid unes veus compassives i generoses.

A l'hora d'arribar un home de potest feble i miserós, de cabellera llarga, a la manera dels clàssics bohemis del temps d'aurora sentimental i romàntica, deixava d'un cop ancorat al port de Barcelona. Venia de l'Argentina. Ara Noel, l'escriptor essencialment hispànic, però amb una visió molt àmplia de tots els problemes, de tots els conflictes; era el periodista de les grans campanyes antitaurines, l'artista rebel, lliure, i com la seva cabellera, una mica bohemí i amant d'un cel ben ampli i d'un horitzó ben vast.

Ara, però, venia malalt, vençut en un combat cruel amb la misèria, amb les enormes privacions que havia hagut de sofrir a Amèrica, a la terra que un dia el rebé amb els braços oberts i l'omplí de diners.

Ell, el gran admirador, l'enamorat de les Rambles, dels reconeixements i apacibles de la nostra ciutat, venia malalt, sense cura. Si hagués passat algun amic pel seu costat no hauria reconegut, en aquell home desfet, mal vestit i pitjor alimentat, a Noel.

Venia d'Amèrica a Barcelona, la ciutat dels braços amorosos, de les portes franques. Sense que ningú en sabés res, la seva malaltia el conduï a l'hospital. Però aviat s'escampà la nova: «Noel està agonitzant». I un cert estol d'amics, un poble, vetllà aquesta agonía, i, més tard, el cadàver de l'il·lustre escriptor republicà.

Junta a la víctima caiguda s'alça una altra víctima: l'esposa, la vidua, més pobre que el mateix Noel, i a aquest dolor un altre dolor s'hi afegeix ben aviat: la guerra, l'alçament feixista, i un dels fills, la continuació viva i palpitant del propi pare, mort al front de Toledo amb les armes, a la mà defensant aquells ideals que havien estat sempre els ideals de Noel.

Ara, el destí cruel continua castigant aquesta dona noble i ànima daurada. Un altre fill ha caigut i ella veu, prop el llit de l'hospital aquesta última vida que li queda, la qual sembla que la fatalitat també se li vol endur.

La República ha d'ajudar aquesta pobre dona; almenys que no passi misèria, que visqui amb dignitat la vidua d'Eugenio Noel i la mare d'una heroïna.

Un gran homenatge a Federico García Lorca

Dissabte, a les cinc de la tarda, tindrà lloc al Teatre Principal un gran acte d'homenatge a la memòria del poeta Federico García Lorca.

Prendran part a l'esmentat acte l'escriptor Angel Llauro, la ballarina Pilar Calvo i el guitarrista Lluís Marsa. Com a complement del programa, concert per la Banda del P.O.U.M., organitzador de l'homenatge.

EXPOSICIO D'ART CATALA, A PARIS, PRO VICTIMES DEL FEIXISME

Organitzada pel Consell Superior de Belles Arts i Arts Aplicades (Generalitat de Catalunya - C. N. T. - U. G. T.)

La finalitat principal de l'Exposició és la de contribuir a la lluita contra el feixisme i per tant la galeria totalitat del producte de les vendes serà destinada a engruïr la subscripció a favor de les víctimes del feixisme.

Hi podran concórrer tots els dibuixants, pintors i escriptors residents a Catalunya. També el Comitè acceptarà obres procedents de col·leccions particulars cedides pels seus propietaris.

Es limita a dues, el nombre d'obres per expositor.

Podran ésser tramessos obres realitzades abans del 19 de juliol propiament dit, com també dibuixos, esbossos a la revolució actual, els quals, una vegada seleccionats seran aplegats i reproduïts per tal de facilitar l'ur venda.

La celebració d'aquesta Exposició està prevista per a darrera d'octubre o primers de novembre, i les obres poden ésser presentades des d'ara a Oficina del Turisme de la Generalitat de Catalunya (Corts Catalanes, 658), tots els dies feiners, de deu a tretze i de setze a dinou.

El Comitè organitzador espera que tots els artistes que se sentin identificats amb els actuals moments revolucionaris, voldran contribuir a la tasca que s'ha imposat aquest Comitè per tal que l'Exposició projectada esdevingui un èxit d'aportacions, el qual en definitiva ha d'ajudar a eixugar per a sempre el feixisme criminal.

aviat possible, puix que estan ultimant-se els reglaments i programes d'Escoles i Professors respectius, i és convenient que els interessats s'assabentin de la tasca cultural del nostre Sindicat.

Així mateix, tenint la perspectiva d'efectuar unes manifestacions d'art dintre de les nostres activitats, creiem necessari fer saber que només seran admesos a les esmentades manifestacions els qui s'hagin afiliat fins al dia 16 del corrent mes de setembre.

Per a emplenar les sol·licituds dirigides al nostre local social, càrrec de Cortes, 595 (Cúpula del Col·leum), tots els dies des de les sis fins a dos quarts de nou del vespre.

Biblioteques de guerra

La creació de les «Biblioteques de Guerra» portada a cap pel Secretariat de Cultura i Esport del P. S. U. C., han obtingut un èxit esclatant. Avui portem rebuts una infinitat de llibres, i organitzem, actualment, la seva tramesa al front.

En la impossibilitat de donar les gràcies particularment a tots els donants, agraïm, per mitjà d'aquesta nota, els donatius que ens han fet fins ara en nom dels companys que lluiten i d'aquies Secretaris.

Degut a la gran demanda de llibres que els companys del front ens fan, preguem novament a tot-hom que vulgui enviar-nos-els, que ho facin com més aviat millor, ja que s'organitza la segona tramesa.

Es reben aquests donatius al Passeig de Gràcia, 38, segon, Casal Carles Marx.

Un acte de caràcter artístic a l'Orfeo Gervasienc

Aquesta entitat ha organitzat per al pròxim diumenge dia 13, a la tarda, un magnific acte de caràcter artístic a benefici de les víctimes del feixisme i de les milícies. Oportunitat donarem a conèixer el nom dels prestigiosos elements que, ultra la massa coral de l'Orfeo Gervasienc, prendran part en tan simpàtic acte.

PARAULES D'UN COMUNISTA

S'ha d'atacar ràpidament Oviedo, sense consideracions sentimentals

Madrid, 8. — Un comunista, arribat del front asturià, diu que a Oviedo cada dia escassegen més els aliments i l'aigua.

Diàriament s'afusellen obrers i es-
querristes. Entre els afusellats últi-
mament figura un germà d'Aida
Lafuente.

No ha de parlar-se d'immèdia-
ta rendició, ja que els tenen dintre
d'Oviedo, bastanta força. S'ha d'a-
tacar ràpidament i intensament la
ciutat, sense consideracions senti-
mentals.

... tot Astúries, el nou Govern ha
estat acollit amb un entusiasme
formidable.

HA MORT LA MARE DEL D. PUTAT A CORTS DR. JOSEP A. TRABAL

El nostre estimat amic Dr. Josep
A. Trabal, diputat d'Esquerra Revolu-
cionària al Parlament de Madrid ha
passat, pel dolorós moment de per-
dre la seva mare, senyora Rosa Soms
de Trabal, que ha mort als 82 anys
d'edat.

L'acte de l'enterrament va tenir
lloc dintre la intimitat familiar, i
per aquest motiu no fou anunciat
ni comunicat. Amb tot, foren molts
els amics particulars i polítics de
l'amic Trabal que assistiren a la
dolorosa pèrdua, s'apressa en a
fer acte de presència per a donar-li

el condol i acompanyar-lo en mo-
ments tan dolorosos.

ULTIMA HORA expressa el seu
condol i el tramet als familiars, i
molt especialment al nostre estimat
amic Josep A. Trabal

Curset de Puericultura

L'Ateneu Enciclopèdic Popular i la
Delegació del districte cinquè del
C. E. N. U. (Carme, 30 i 32, pral.),
han organitzat un Curset per a Pue-
ricultura de Guarderies, destinat a
preparar les puericultures de les
guarderies que s'instal·laran a Bar-
celona a iniciativa de l'A. E. P. i a
difondre el coneixement científic del
nen a l'objecte de poder-lo atendre
de manera més racional i efectiva.

Anirà a càrrec del doctor Pere
Casafell amb la col·laboració de les
doctores Júlia Coromines i Carme
Salvador.

El servei d'aigua del front de guerra

Aparells depuradors l'asseguraran

A primeres hores de la tarda del
dilluns el senyor Conseller de Sa-
nitat, acompanyat del doctor Go-
zález, del Laboratori Municipal, dels

doctors Rallo, Mies, Aguader i al-
tres, del Comitè Sanitari de Guerra,
així com dels elements tècnics de
la Casa «Permo», es personà a pre-

senciar les proves de l'aparell de-
purador d'aigües que la Conselleria
de Sanitat ha fet construir a la
Casa «Permo», a l'efecte d'èsser des-

tinat als serveis sanitaris del front.
Les esmentades proves que es verifi-
caren en el riu Llobregat, prop de
Pallejà, donaren un resultat magní-
fic, ja que els dispositius del nou a-
parell permeten l'elevació directa de
l'aigua del riu fins al mateix dipò-
sit on es realitza la depuració pel
tractament del clor, observant-se
seguidament la sortida de l'aigua
completament depurada i cristal·li-
na.

En aquesta visita ha coincidit el
delegat de la C. N. T. en l'esmenta-
da fabrica, senyor Vallejo, el qual
s'ha felicitat també com els altres
del magnífic resultat de les susdi-
tes proves, ja que amb els nous a-
parells quedaran ateses d'una ma-
nera immillorable els serveis d'aigua
del front de guerra, tant en el sen-
tit de l'abundància com en el de la
depuració.

Després d'aquestes proves, el se-
nyor Conseller de Sanitat, junt amb
la indicada Comissió, han visitat
les dependències del Consell Sanita-
ri de Guerra instal·lat a la Rambla
de Catalunya, 128, que es troba ara
en plena activitat resolent les su-
periors i pressants necessitats sa-
nitàries de guerra i atenent amb el
màxim entusiasme i organització les
tasques urgents que a cada moment
plantegen les actuals circumstàncies.

A les sis de la tarda el Conseller
de Sanitat es dirigí al seu despatx,
on es reuní amb el Consell General
de Sanitat, el qual inicià l'estudi
dels importants problemes que li
són propis. L'esmentat Consell tor-
nà a reunir-se el proper dijous
a les sis de la tarda.

(Sagarra)

A dalt: El nou camió clorificador i de-
purador durant les proves al marge
del Llobregat. — Al mig: El camió-
cub, preparat per a sortir cap al front.
A baix: Les autoritats i els elements
tècnics examinant l'aigua ja clorificada
(Sagarra)

TRES MOMENTS

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos

"Somos los leones del aire..."

D'esquerra a dreta: El camió-taller de la "General Motors", al camp d'aviació — L'orquestra dels "Ales Roges" assajant l'himne dedicat a Díaz Sandino — Els heroics aviadors del poble a l'hora del dinar... (Fotos Centelles, trameses des del front)

Els "Ales Roges" tenen orquestra

Com més ens atensem al campament, més forta sentim una orquestra que toca.

—Tindreu un bon aparell de ràdio? —El presentem al xicot que ens revira la documentació per a poder seguir endavant...

—Que ho dieu per la música? No és la ràdio: és la nostra orquestra... Efectivament, a l'altra banda del camp dels "Ales Roges" un grup de músics entona una marxa.

Una munió de tendes de campanya, uns pavellons de fusta coberts amb planxes i uns altres pavellons en construcció on treballa molta gent. Això és la meitat del campament dels "Ales Roges", els heroics aviadors del poble. Té tot el caire d'una ciutat que neix...

L'altra meitat, un camp en el qual hom no arriba a veure l'horitzó. Està ple d'aparells. Avionetes, avions de caça i bombarders. La veritat és que

a primera vista nosaltres, profans en matèria d'aviació, no sabem distingir massa quins són els de bombarders i quins els de caça. El que sí veïem de lluny foren els distintius vermells que quan volen per sobre nostre ens fan respirar tranquils quan els observem.

Tota una crònica podríem escriure dels moments d'intranquil·litat que hom passa a ple camp quan es sent el brunzir dels motors d'un o diversos avions, i a simple vista no es pot distingir si són felixistes o bé són els nostres. Nosaltres hem passat molts mals moments — ho declararem — observant-los i afinant la vista fins a veure relluir les ratlles roges. Ara que els tenim prop ens han vingut a la memòria les males estones que tenim sobre nosaltres algun d'aquells "Ales Negres". —Junker— flaments que visiten els nostres campaments des de fa vuit o deu dies i apareix la nostra es-

quadreta i els fa fugir desesperadament...

El tinent Adonís ens acompanya i ens fa els honors de la casa. Les tendes de campanya, habitacions provisionals, estan estupidament llims plegables en moltes d'elles, llum elèctrica i fins i tot en algunes hi ha armari mirall...

A la part alta tenen la seva "granja". Al costat mateix del pavelló, on han muntat la cuina i magatzem de queviures (que cal veure'l), hi ha un gran tanca amb tela metàl·lica on guarden l'aviram. Perdoneu que generalitzem, però per avirament entenem: pollastres, gallines, ànecs — amb el seu amara —, coloms, conills i fins i tot hi ha un bon nombre de xais i un matrimoni de porcs amb els seus garrinets...

—Això ho teniu estupidament. No hi manca res... —diem a l'avi-

dor milicià que ara ens acompanya.

—Pel temps que hom ha de viure —contestà somrient—, val la pena de passar-ho el millor possible.

—Igualment adobem una motocicleta que deixem enllestint un motor d'aviació. Repararem automòbils i construirem aquí mateix els dispositius per als llançabombes...

El qui així parla és Ezequiel Navarro, cap d'expedicions i de la secció política dels tallers d'"Ales Roges". Hi treballen quinze mecànics, a part dels brigades i sergents mecànics especialitzats en aviació.

—Tots som de la U. G. T. El treball el distribuïm els companys Naudi i Casanoves.

—I tota la ferramenta i material del taller?

—Es al camió-taller de la "General Motors", posat a la nostra disposició.

Aquell camió és un veritable taller mecànic. Porta banc de màquina, torn, enclusa, en fi no li manca el més petit detall. El vehicle és muntat i desmuntat com una capsa de joguines...

El taller i el "Pare Mòbil" el tenen clos amb una tanca de canyes. Allí hom té cura de tots els detalls... Cadascú el seu terreny.

—Tarari, tarari, tarari, tararill... És l'hora de dinar. Ràpidament es veuen aparèixer dotzenes i més dotzenes de milicians d'aviació al mig de l'esplanada del campament. Formen per seccions i ordenadament desfilen per la cuina, de la qual surt una flaire que deixa la boca de l'estómac que sembla l'entrada del Metro...

Moments després del toc de corneta s'ha fet un silenci pregon al campament. Tothom té feina...

Els aviadors militars, pilots civils i observadors dinen també en la seva tenda-menjador. Aquella mateixa dependència havia servit tot el matí de barberia. Ara han estat col·locats novament els amoblats i som en un menjador a tot tren. Des de la taula construïda amb les fustes d'una caixa d'ous fins al bufet i butacons renaiement que hom no sap com poden haver arribat fins allí, sense descurar la moderna nevera i una artística làmpara de ferro forjat...

—Aquests aviadors —deia el reporter gràfic Centelles— són uns sibarites...

—Per lo que va a viure unes —interrompé Robles, un dels pilots. Això del spor lo que va a viure unes ja no hem sentit diverses vegades per acl. Aquells xicots alegres i animosos no tenen gens en estíma la vida o almenys així ho fan creure...

Ara torna a tocar la banda del

campament. Ens hi apropem. L'uni-forme que gastem és el millor que hem vist. Uns vesteixen la granota blava i el casquet d'aviació. Altres porten un pantaló i toquen en mànigues de camisa. No hi manca el qui porta per tota vestimenta uns eslipos o simplement uns calçotets i espadanyes.

Assagen l'himne de l'aviació. Prop d'ells un grup coreja una lletra improvisada. Els demanem que ens la deixin copiar i ens contesten que encara no és definitiva i preferixen no fer-la pública.

Malgrat això, hem aconseguit retenir-ne un tros a la memòria. Diu així:

«Somos leones del aire
que vamos a nuestro destino
Porque confiamos todos
en nuestro jefe Sandino
¡Hip! ¡Hip! ¡Hip! ¡Hurra!...»

J. AYMAMI-SERRA

Les columnes catalanes "Macià-Companys" marxaren anit cap al front, enmig del més febrorós entusiasme

S. E. el President Companys acompanyà els nostres braus milicians

El President de Catalunya fou clamorosament victoriejat pel poble

Anit passada, tal com ja s'havia anunciat, marxaren cap al front les columnes "Macià-Companys". A quart de set de la nit s'aplegà una gran multitud a les Rambles i a tot el llarg del Passeig de Colom, fins a l'Estació de França, formant dues files, per tal de veure la desfilla de les columnes.

A les deu de la nit les andanes de l'Estació de França estaven atapeïdes de públic, i era molt difícil de circular per allí. A aquesta hora arriba la primera columna, pro-

cedent del Castell de Montjuïc. La seva arribada fou anunciada per llargs aplaudiments i visques a Catalunya i a la República, que eren contestats unànimement pels milicians.

Al cap de poca estona arribà a l'Estació de França el general Aranguren, acompanyat del conseller d'Obres Públiques, senyor Pere Mes-

tres, i del seu ajudant. A l'andana veïrem nombroses personalitats, entre les quals recordem els diputats senyors Guinard, Bru, Bibeny, Canturri i Cunillera; els senyors Simó i Pera, Escotet, Camí Companys, Fons Lladent, Lloret, Farreres i Duran, Albert, doctor Benavent i molts d'altres que era difícil d'annotar enmig d'aquella gran multitud.

Poc a poc anaren els milicians embarcant en els dos trens que se'ls havia preparat i s'acomodaren dels seus familiars. No veíem enlloc una sola cara trista; la joia es reflectia en tots els rostres, i els familiars dels expedicionaris no pronunciaven altres paraules que les d'encoratjament per vencer els facciosos.

Als voltants de les onze arribà finalment a l'Estació de França la segona columna, i mentre aquesta anava embarcant arribà el President Companys, el qual acompanyaven els consellers de Cultura i Sanitat, senyors Gassol i Roura, i els caps de Mossos de l'Esquadra. L'arribada del President de Catalunya a l'Estació de França fou rebuda amb grans aplaudiments i visques. El propòsit del President era recórrer els dos trens, per tal d'acomodarse de tots els catalans que marxaven a terres d'Aragó a defensar la llibertat del home i dels pobles. Fou cosa difícilíssima. L'entusiasme de la multitud arribà al deliri, i malgrat que milicians, Mossos de l'Esquadra i altres persones

feien al·lucinant d'ell un cordó, tragué prop d'una hora a fer aquest recorregut, que només es pot fer en dos minuts.

L'entusiasme del públic, com ja hem dit, fou una cosa extraordinària. Nosaltres, que diverses vegades hem vist com es homenatja i estimat el President de Catalunya, no havíem presenciat unes manifestacions més exaltades d'admira-

ció i afecte adreçades al President Companys. Homes i dones arribaven a trencar el cordó que al seu voltant s'havia format i es li aban-

lançaven al damunt. Les d'algunes

bragaven i el besaven, i els homes pugnaven per estripar-li la mà.

Renunciem a detallar les proves d'entusiasme inenarrable que poguérem presenciar. Els crits de visca al President Companys, Catalunya i la República no cessaven un sol moment. Els ciutadans s'empenyien els uns als altres amb gran aletargament per tal de poder acostarse a tocar encara que només fos la roba del President. El senyor Companys i els que el voltaven per evitar que fos massatjat per la multitud nageren de mantenir una lluita aferrissada, i malgrat això moltes vegades no ho pogueren evitar.

Finalment pogué redossear-se el senyor Companys prop de la porta d'entrada de l'Estació, i allí, voltat de nombrosos milicians que evita-

ven que el públic s'hi pogués acostar, pogué acomodar-se del comandament de les columnes. Abraçà i tingué paraules d'afecte per a tots ells, especialment pel comandant

Pérez Salas, cap de les columnes; Moles i Armeti Aguiader, cap de les civils d'aquelles; tinent coronel Bosch, capità Solino Gil, etc.

Als voltants de les dotze de la nit el senyor Companys deixà l'Estació de França i s'adreçà cap a Palau de la Generalitat. El comiat

passen els milicians, magníficament equipats; passen en files

interminables pel costat dels capions. La majoria de la gent que hi ha a les andanes hi ha anat per acomiadar l'amic, el familiar, el conegut...

Passen els milicians, mentre els tambors repiquen i les cornetes toquen una marxa militar. Tot d'una uns braços s'allarguen fins al coll d'un milicià. Es el vet, el company de taller o d'oficina que vol acomiadar-se d'ell. O una criatura és atzada per sobre la gent per tal que un milicià, pare, veí o amic, la bes. I a tothom surt una paraula d'entusiasme o una exclamació d'encoratjament.

Molts dels qui ahir eren a l'Estació de França a acomiadar els milicians estaven segurament en situació de poder fer acompanyament: la diferència d'anim amb què el poble i els que anaven a la lluita es manifestaven anit i els anys 1909 i 1921, quan la flor de la joventut catalana era portada a morir al Marroc.

La diferència que hi ha de lluitar per la llibertat a lluitar per la defensa de l'egoisme d'uns generals i d'un rei.

Un grup de noies. Són modistes. Una d'elles plora i les altres la volten.

—No ploris —li diu una—. Sobretot que ell no et vegi plorar. Passa un amic i, en veure-la, li diu:

—Ell ja ve; va més ençà.

La noia plora encara, fa esforços per contenir-se les llàgrimes. De sobte es posa a córrer i es tira al coll d'un milicià. Ve cap a nosaltres amb ell del braç i somrient.

Un grup de noies. Són modistes. Una d'elles plora i les altres la volten.

—No ploris —li diu una—. Sobretot que ell no et vegi plorar. Passa un amic i, en veure-la, li diu:

—Ell ja ve; va més ençà.

La noia plora encara, fa esforços per contenir-se les llàgrimes. De sobte es posa a córrer i es tira al coll d'un milicià. Ve cap a nosaltres amb ell del braç i somrient.

MARXEN ELS MILICIANS...

No plora, no pot plorar, vol acomiadar-lo amb el somriure als llavis i es conté les llàgrimes. Tot l'efecte va posat en el bes del comiat.

Una de les amigues ens explica: —S'havien de casar el mes que ve i ara ell marxa a complir amb el seu deure. No ha volgut casar-se abans perquè diu que el rei, si cau al camp de batalla, la deixa en més completa llibertat.

Un milicià està abocat a la finestra de vagó. A la part de l'andana una dona amb dues criatures. Els dos parlen; de tant en tant la dona aixeca una criatura perquè el pare la bes. Els dos petits aixecaven el puny enlaira, estirant una cinta catalana.

Quina entesa a l'aquest matrimoni! Quin gest més sublim!

Ha acabat la desfilla de milicians. Tots són ja al seu vagó corresponent. Un cornet d'ordres reclama la presència dels oficials. Hi ha un moment d'expectació. De sobte els tambors repiquen i les cornetes toquen. Escalata una xarrodosa ovació. I un crit estrident: «Companys!»

El President —testa blanca que posa més aerenor al seu semblant— saluda les banderes barrades que aniran al cap de les columnes. Els oficials són presentats al President i, acompanyat d'ells, munta la revista dels trens que porten les columnes al front de guerra. Les banderes catalanes volen.

I un crit unànime, seguit i corat per tothom: «Companys! Companys! Companys!»

Lluís MELENDEZ

que se li féu tot també una cosa apoteósica. Davant l'Estació de França també s'havia reunit una gran gentada, que l'aplaudia i victorejava sense parar ni un moment, i foren molts els ciutadans que acompanyaven corrents darrera el cotxe presidencial fins a la Via Laietana.

aquesta terra on la malaltia de les castes religioses i militars hi ha es-

copit tot el ver transformant-la en les fúries del Dant, un cos malaltit no hi trobaria el repos necessari per a reforçar-se d'un debilitament nerviós.

Encara que els esperits liberals per temperament ens reguini el sotmetre'ns a directius, compremem que hi ha excepcions. Solament així, al través d'una tempesta, la nau pot arribar al port de refugi.

Hi ha situacions en que han de manar els tècnics, i desobeir els consells del metge no són els mètodes més encertats per al guariment d'un cos, tenint en compte el cas patològic en què es troba l'home que no ha girat mai la cara i ha acceptat sempre tota responsabilitat dels seus actes.

La causa de la Pàtria sempre és la causa de la llibertat; sempre serveix bé a la Pàtria quan s'eleva la prodigat de vides, si aquestes es poden guardar per a sacrificar-les en el moment oportú. No en dubtis els impacients. Quan Lluhi, així com d'altres facin falta, els tindrem.

A conseqüència dels disparats de la nostra artilleria, va caure una altra torre. Solament queden en peu dues d'aquestes torres.

El Partit Nacionalista Republica d'Esquerra ens tramet la nota següent:

«Tenim el bon costum de llegir la premsa política i apolítica. Per consegüent ens hem assabentat que els companys de la «Sola» no troben de raó que el nostre bon amic Lluhi i Vallescà se'n hagi anat a la República de la llibertat, on els cims de les muntanyes, desafiant l'infinit, s'enlairen superbs cercant la puressa de l'atmosfera i la tranquil·litat de l'esperit.

Conèixer Catalunya. Sabem que hi ha cims on la Naturalesa no té res a enveja al clima del país helvètic; però no dubtis els companys llibertaris de la «Sola» que en

conèixer Catalunya. Sabem que hi ha cims on la Naturalesa no té res a enveja al clima del país helvètic; però no dubtis els companys llibertaris de la «Sola» que en

conèixer Catalunya. Sabem que hi ha cims on la Naturalesa no té res a enveja al clima del país helvètic; però no dubtis els companys llibertaris de la «Sola» que en

conèixer Catalunya. Sabem que hi ha cims on la Naturalesa no té res a enveja al clima del país helvètic; però no dubtis els companys llibertaris de la «Sola» que en

conèixer Catalunya. Sabem que hi ha cims on la Naturalesa no té res a enveja al clima del país helvètic; però no dubtis els companys llibertaris de la «Sola» que en

conèixer Catalunya. Sabem que hi ha cims on la Naturalesa no té res a enveja al clima del país helvètic; però no dubtis els companys llibertaris de la «Sola» que en

conèixer Catalunya. Sabem que hi ha cims on la Naturalesa no té res a enveja al clima del país helvètic; però no dubtis els companys llibertaris de la «Sola» que en

conèixer Catalunya. Sabem que hi ha cims on la Naturalesa no té res a enveja al clima del país helvètic; però no dubtis els companys llibertaris de la «Sola» que en

ELS PETITS TRIPULANTS DEL "SANT MUÇ"...

(Ve de la pag. 6)

tratant es passen el dia pidolant per als infants que tenen a llur custodia.

—Sotment —ens diuen— hem trobat moltes persones que s'han involucrat per aquesta obra. En primer lloc Ferran Aranz, delegat de la Generalitat a l'Escola Nàutica.

Després, els Comités de les comunitats Transatlàntica i Transmediterrània, així com algunes entitats d'encarats han col·laborat també molt gentilmente a la nostra obra.

Abans d'acomodar-nos hem proposat al capità del "Sant Muç" que, encara, donaríem publicitat a un altre dels seus. Els nens acollits a l'altra bergantí necessiten joguines. No dubtem que algun industrial del ram recollirà la suggestió i voldrà donar-se el goig de travessar la passera del "Sant Muç" amb un braçat d'elles.

Si ho fa, els menuts li faran una recepció triomfal.

A. A.

Justícia enèrgica contra els que han estat dues vegades traïdors

47 individus de les forces armades voien apoderar-se de la Ràdio Espanya per posar-la al servei dels facciosos

Madrid, 8. — Fa dies que es digué que García Atadell havia conferenciat amb el magistrat Eloi, encarregat de tramitar els sumaris derivats de la sublevació. Es digué també que s'iniciava un gran servei, i que s'havia realitzat amb la major diligència i el més bon resultat.

La brigada de García Atadell és un grup bastant nombros de forces armades, pertanyents a la guarnició de Toledo, d'acord amb els su-

blevats, es disposava a realitzar un atac per sorpresa i apoderar-se d'una emissora de Madrid i fer-se forts i dirigir emissions subversives que servissin per animar els rebels. Comprovats tots els extrems, es nactien 47 detencions d'individus de les forces esmentades i s'ha obert el sumari corresponent, en la causa del qual intervinirà el tribunal especial de Madrid. Se sap que l'emissora era la Ràdio Espanya.

Madrid, 8. — Durant tot el dia ha continuat l'atac contra l'Alcàsser de Toledo, del qual a penes s'ha quedat res. Especialment a la part esquerra, el monument que s'alça en un dels patis del carrer, es veu perfectament des del carrer.

Solament queden en peu dues torres de l'Alcàsser de Toledo

Madrid, 8. — Durant tot el dia ha continuat l'atac contra l'Alcàsser de Toledo, del qual a penes s'ha quedat res. Especialment a la part esquerra, el monument que s'alça en un dels patis del carrer, es veu perfectament des del carrer.

L'anada de Lluhi i Vallescà a Suïssa

El Partit Nacionalista Republica d'Esquerra ens tramet la nota següent:

«Tenim el bon costum de llegir la premsa política i apolítica. Per consegüent ens hem assabentat que els companys de la «Sola» no troben de raó que el nostre bon amic Lluhi i Vallescà se'n hagi anat a la República de la llibertat, on els cims de les muntanyes, desafiant l'infinit, s'enlairen superbs cercant la puressa de l'atmosfera i la tranquil·litat de l'esperit.

Conèixer Catalunya. Sabem que hi ha cims on la Naturalesa no té res a enveja al clima del país helvètic; però no dubtis els companys llibertaris de la «Sola» que en

conèixer Catalunya. Sabem que hi ha cims on la Naturalesa no té res a enveja al clima del país helvètic; però no dubtis els companys llibertaris de la «Sola» que en

conèixer Catalunya. Sabem que hi ha cims on la Naturalesa no té res a enveja al clima del país helvètic; però no dubtis els companys llibertaris de la «Sola» que en

conèixer Catalunya. Sabem que hi ha cims on la Naturalesa no té res a enveja al clima del país helvètic; però no dubtis els companys llibertaris de la «Sola» que en

conèixer Catalunya. Sabem que hi ha cims on la Naturalesa no té res a enveja al clima del país helvètic; però no dubtis els companys llibertaris de la «Sola» que en

conèixer Catalunya. Sabem que hi ha cims on la Naturalesa no té res a enveja al clima del país helvètic; però no dubtis els companys llibertaris de la «Sola» que en

conèixer Catalunya. Sabem que hi ha cims on la Naturalesa no té res a enveja al clima del país helvètic; però no dubtis els companys llibertaris de la «Sola» que en

SPORTS

La boxa arreu del món

ELS D'ARA FA SET ANYS

El d'ara fa set anys, els del temps del Gran Premi del món, d'aquell gran vencedor abans del límit de Leroy, Destillon, Young Blaise, Leo Guinchi, You You, Young Marcel, Denain, Guille, Bartos, Calloir, Holtzer — l'únic boxador europeu que venç a Miller — Gay, Silvain, Desmoulet, Jean Joup, Simende, Dubois, Verbiest, el brillant vencedor de Ascot, Hebrans, Lecadre, Devereux, Young Ciclon, Pothier, Tassin, Di Cea, Mascart, Vestris, Bensa, Larssen, Poultrain, i tant d'altres considerats els millors plomes d'aleshores, els boxadors del temps d'aquell minyó modest que amb els seus punys s'anà brodat una reputació d'invencible entre tots els pesos plomes del món, encara són a la palestra, encara lluiten amb braó, no deixant passar amb la facilitat que voldrien, els que es creuen successors d'aquell gran campió.

Aquests herois, que hom pot considerar amb justícia veterans del ring, són l'italià Quadrini i el negre Boya, dos vells boxadors que foren vençuts per aquell Gran Premi d'altres temps per abandonament en nou represes. Doncs, bé; molt recentment, el passat dissabte a Alger, l'italià Quadrini fou vençut solament per punts pel valencià Primo Ruylo —un pes lleuger— i el negre Boya, per abandonament en vuit represes per Ali, que davant dels nostres nuls plomes ha provat sobrerament la seva classe, però tant l'un com l'altre, tant el valencià com l'arab, ens han demostrat amb llurs darrers combats davant dels esmentats contrincants, que els plomes i lleugers d'ara, són molt més dolents que els d'ara fa set anys.

El combat clou de la vetlla en la nostra figura aquests quatre coneguts de la nostra afició, amb a càrrec dels dos «Kids» de color fosc: Tunero i Janas, i el vencedor del matx fou el «Kidd» cubà, pel que es veu ha retrobat altra vegada la gran forma.

Hom assegura que a París, al·lú la propaganda del tercer combat entre Kid Tunero i Marcel Thil. Decididament per a veure bons combats, hom a de recórrer als boxadors d'abans.

A què serà degut?

EL PES MIG QUE VOLIA BOXAR
AMB UN PES FORT I UN AUTO-
OMNIBUS EL POSA K. O.

Aquest pobre minyó ha estat Vil·la Jacks, el campió txe del pes mig, que en dirigir-se de bon matí al seu camp d'entrenament als afores de Praga, topà amb el seu auto, contra un automòbil. No cal dir que quedà completament k. o., i que si se'n estatés de força greu, cosa que, naturalment, lamentem. Però allò xocant del cas, és que Vil·la Jacks, que com hem dit, és un pes mig, amb aquesta sortida, iniciava l'entrenament per al seu combat contra Kampacher, campió del pes fort del seu país.

Si creguéssim en la Providència, podríem dir que això ha estat un avís previsor del que podria passar-li enfront d'un pes fort, però com que no hi crelem, pensem que aquest fet pot servir de lliçó. Perquè, un cotxe de turisme, si envenesteix un campió, és evident que queda esmicolat, així mateix un pes mig, quan li manca una classe i uns qualitats com les de Bob Fitzsimmons, corre el risc de quedar aixafat a la primera topada... tal com ha quedat el cotxe de Vil·la Jacks, després d'haver volgut apartar de la carretera l'automòbil.

Pels camins del món no es pot córrer massa, Vil·la; cal anar amb les pastes comptades, no es poden fer gaire salts.

WARRIOR

La travessia al port de Barcelona, cursa del poble i per al poble

CURSA POPULAR

No pretenem fer, en aquests moments, la història de la Travessia al port de Barcelona a través de la seva dècada de realització. A la memòria de tots està aquesta successió de travessies que cada una d'elles ha superat l'anterior dins tots els aspectes: esportivament, en llur espectacularitat i en el caire eminentment popular. Si alguna prova esportiva mereix aquesta denominació i s'adapta perfectament a ella, no pot ésser altra que la ja tradicional i formidable Travessia del Port de Barcelona. A més del seu caràcter, diguem-ne d'interès interior, aquesta cursa, d'una envergadura grandiosa, ha assolit per dret propi, dins el món aquàtic internacional, un gran renom, plenament justificat, i una classificació dins les grans proves nàutiques a tot Europa.

PER AL POBLE

I així tenim que aquesta cursa nascuda en l'escalf popular, propulsada per elements populars, no podia, no pot deixar d'ésser allò que essencialment és i ha estat engendrat: una manifestació esportiva del poble. Però ara va encara més enllà la Travessia al Port. A partir d'aquesta XI edició serà, a més d'una cursa popular, una cursa per al poble. Veiem, doncs, que amb tota joia, amb tot el coratge de què és capaç el club organitzador, un club mal anomenat modest, amb tota fe i amb tota empenya, fa que aquesta cursa sigui dedicada al poble i per al poble!

PER A LES MILÍCIES!

El Club Natació Atlètic, organitzador d'aquesta cursa, el coratjós Atlètic, el fanàtic si voleu, que estima fins a l'exageració la seva Travessia, la dedica plenament, moralment i materialment a les Milícies Antifeixistes, als qui lluiten per la Llibertat i per la Pàtria. El Club Natació Atlètic, club popular, club obrer que sent i viu tot allò que viu la nostra terra, aporta el seu ajut en aquests difícils moments. Creiem que no és gens fàcil poder organitzar una prova d'aquesta envergadura amb els escassos mitjans econòmics de què disposa l'Atlètic, i és més: treure'n un rendiment per a les nostres milícies. No sabem pas com és difícil això. Però l'Atlètic, el petit club de la Barceloneta, petit materialment però gran moralment, sabrà i farà que aquesta Travessia del Port de Barcelona, que es portarà a cap el dia 20 d'aquest mes, sigui quelcom més que una prova esportiva. Farà que sigui, amb el seu ajut, profitosa als lluitadors catalans, als qui lluiten i cauen per una Pàtria nova i gran.

MIRACLE

No. No hi hem cregut mai en miracles i creiem que precisament ara molta gent de la que hi creia tampoc no hi creu. Realitats i prou. I nosaltres, que sabem les grans, les enormes dificultats que porta aparellades aquesta magna organització, capdavantera de totes les proves peninsulars, quan hem sentit el pla a desenvolupar, l'organització a descurtillar — que anirem exposant en successius articles — que a grans trets ens manifesten uns directius de l'Atlètic, no hem dubtat ni dubtem en l'èxit de llur empresa, en la qual tots els esportius catalans han de col·laborar perquè aquesta XI Travessia al Port de Barcelona, realitzada en uns moments d'intensa convulsió i d'intensa emoció popular, perpetui la glòria dels lluitadors catalans i afegeixi al ja brillant historial

Un bell i emocionant record d'una Travessia del Port. Macià saluda la senyoreta Torrents, guanyadora en la seva categoria (A.)

del Club organitzador la mostra palesa del seu esperit democràtic i del seu patriotisme fervent.

Armand DOMINGO

Després del 1. T. Automòbil de Belfast

La cursa celebrada al circuit irlandès d'Ardes pel popular 1. T. Automòbil, els resultats de la qual ja vam publicar, creim que mereix una ampliació, donada la importància que la tal cursa té en el calendari automobilista anglès. Aquest famós 1. T. es ve disputant des de l'any 1928, i s'ha corregut sempre amb fórmula handicap i reservant-se a cotxes de la categoria esport, encara que de diverses cilindrades. Si bé la reglamentació s'ha mantingut amb poques variacions des del seu començament, cal remarcar la que es produí a partir de l'any 1934, en la qual s'eliminaren els cotxes amb motors sobrealimentats.

Cada any els handicaps o avantatges han estat establerts d'acord amb els resultats de curses precedents. Així s'ha obtingut que la competència entre els cotxes de diversa cilindrada hagi estat més equilibrada, cosa que ha fet la lluita molt més interessant i espectacular.

A continuació donem els resultats del 1. T. Automòbil fins ara celebrats:

1928. — 1. Kaye Don (Leo-Fran-
cis), 5 h. 15 m. 13 s.; mitjana horà-
ria 64'08.

2. L. Cushman (Alvis).

1929. — 1. R. Garacciola (Mer-
cedes), 5 h. 37 m. 40 s.; mitjana horà-
ria 72'22.

1930. — 1. T. Nuvolari (Alfa-Ro-
meo), 5 h. 25 m. 20 s.; mitjana ho-
raria 70'88.

2. G. Campari (Alfa-Romeo).

1931. — 1. N. Black (M.G. Midg-
et), 5 h. 15 m. 51 s.; mitjana horària
67'80.

2. Borzacchini (Alfa-Romeo).

1932. — 1. G. R. Whitcroft (Riley),
4 h. 56 m. 4 s.; mitjana horària 78'65.

2. G. E. T. Eyston (Riley).

1933. — 1. T. Nuvolari (M. G. Mag-
notte), 5 h. 56 m. 34 s.; mitjana ho-
raria 78'65.

2. H. C. Hamilton (M. G. Midg-
et).

1934. — 1. C. J. P. Dodson (M. G.

Magnette), 6 h. 13 m. 24 s.; mitjana horària 74'65.
1935. — 1. F. W. Dixon (Riley),
6 h. 3 m. 31 s.; mitjana horària 76'90.
2. E. R. Hall (Bentley).
En totes les curses celebrades fins
l'any 1934 sempre resultaren vencedors aquells cotxes que empraven els
motors sobrealimentats, amb la sola
excepció de la cursa de l'any 1932,
que fou guanyada per un cotxe «Riley»
sense sobrealimentador, seguit
també d'un altre cotxe de la mateixa
marca.

La cursa d'enguany es va disputar
sobre 30 voltes al circuit d'Ardes,
amb un recorregut total de 410 mil-
les. Entre els inscrits hi figuraven
18 cotxes anglesos, 7 de francesos,
4 d'italians i 3 d'alemanys.

Hem de tornar a parlar de la pe-
rícia del corredor anglès Dixon, el
qual, pilotant el «Riley» i malgrat
la seva inferior cilindrada, aconseguí
una formidable victòria sobre

cotxes de molta més potència; això
no solament fou degut a que aquest
corredor coneix molt bé el recor-
regut, sinó també a que és un gran
preparador, cosa que feu que el seu
cotxe adquirís una potència superior
tot i només els seus 1500 c. c. Una
de les característiques que també fan
del «Riley» un cotxe ràpid és la que
és extremadament baix i molt ben
centrat, qualitats que fan que re-
sulti d'una estabilitat formidable i el
seu aguant en els viratges li permet
d'entrar-los a altes velocitats.

La classificació d'aquesta cursa
ens dona una bona idea de la jus-
tesa de l'handicap, car en ella s'hi
barregen els cotxes de diversa cilin-
drada. La prova és que darrers del
«Riley» de Dixon, de 1500 c. c., es
classificà el «Bentley» de 4250 c. c.,
del corredor Hall, i després el «B.
M. W. de 1970 c. c., de Fane.

LLAMPEO

Una selecció catalana de futbol amateur actuarà diumenge a París en un festival pro Milícies

S'ENFRONTARÀ, A COLOMBES, CONTRA UN EQUIP ANGLÈS

Els elements del Front Popular francès aprofiten les més petites oportunitats per tal d'ajudar les milícies antifeixistes espanyoles, i avui consignem amb satisfacció el fet que els esportius francesos hagin organitzat un festival en el curs del qual un equip català amateur serà enfrontat amb un altre d'anglès en una gran festa que es proposen celebrar a París, a l'Estadi de Colombes, aprofit de les milícies espanyoles.

Aquesta invitació dels esportius del Front Popular francès ha estat rebuda a la Lliga Amateur de Futbol amb molt d'entusiasme i s'han fet tot seguit les gestions necessàries per enviar a França una bona selecció que respongui a la crida tan desinteressada i altruista dels germans francesos.

Amb l'afany que l'equip que representi els amateurs de Catalunya ofereixi garanties d'èxit, hom té la intenció que la porta sigui defensada pel notabilíssim porter de l'Espanyol Martorell, element que segueix essent amateur, tot i la seva reconeguda vàlua.

En principi han estat nomenats ja els elements que formaran l'expedició a la capital de França, i que seran: Martorell (Espanyol), Sabino (América), Quintana (Júpiter), Climent (Carmelo), Buyé (Carmelo), Martínez (Júpiter), Sanguesa (Sabadell), Pujals (Smoking), Reig (Torrelló), Basilio (Júpiter), Coma (Villarreal).

Aquest equip ha estat convocat per aquesta tarda al camp de l'Espanyol per tal de celebrar un partit d'entrenament, en el qual actuarà d'equip entrenador l'onze també amateur dels seleccionats mallorquins que es troba a Barcelona des de fa una temporada.

Els expedicionaris sortiran cap a París divendres vinent. No cal dir que els desitgem bona sort i una gran actuació que deixi ben alt el nom dels futbolistes amateurs de Catalunya.

Tots els campions de tots els es- ports al II Crítèrium dels Asos

L'extraordinari festival que, aprofit de les víctimes del feixisme es celebrà el proper dissabte, a les quatre de la tarda, a la piscina de Montjuïc, tindrà caràcters de veritable esdeveniment esportiu, ja que reunirà els asos de tots els esports a una manifestació que posarà de relleu la cooperació que en tots els sentits dispensen els esportius catalans.

El Club Natació Barcelona (U. G. T.) i el Mundo Deportivo, organitzadors de la reunió, reben diàriament adhesions de tots els sectors esportius i això justifica l'èxit que en tots els aspectes assolirà aquest fantàstic festival.

Manquen encara per rebre moltes inscripcions del II Crítèrium dels Asos, però actualment es compta amb una magnífica llista de participants. Els campions de les diferents modalitats esportives: Guerau Gar-

cia, Arias, Josep Gironès, Flix, V. Cebrían Ferrer, Campañá, Gimeno, Martorell, Iborra, Franco, Bolmar, Vidal, Flores i altres molts actuaran com a nedadors en aquesta competició.

Una gran manifestació de l'esport català i un ajut a favor del moviment antifeixista, constituirà aquesta vetllada organitzada precisament en dissabte per tal de facilitar l'assistència de tot el públic esportiu, que es reunirà aquest dia a la piscina de Montjuïc.

S'han rebut la totalitat d'inscripcions de les proves reservades per als nedadors amb llicència. Avui es reunirà el Comitè Esportiu del Club de Natació de Barcelona i procedirà a cobrir els «forats» d'aquells clubs que encara no han confirmat per escrit la participació dels nedadors que figuren a la selecció dels set millors especialistes de cada prova.

A la pista de l'Estat d'Utah, el famós as americà Jenkins bat quatre rècords del món de velocitat

La prova realitzada pel gran conductor americà Jenkins en la pista de l'Estat d'Utah, que pilotant un cotxe marca «Mormon-Metecor» baté dos rècords del món de velocitat, que aquest mateix any va establir el corredor anglès capità Eyston, ha causat veritable sorpresa en el món de l'automòbil.

El temps assolit en la prova dels 500 quilòmetres fou d'un promedi de 264'630 kms. per hora, i en la prova de les 500 milles aconseguí un promedi de 255'88 kms. per hora. Els anteriors rècords d'Eyston eren de 248'68 kms. per hora i 245'11 quilòmetres per hora, respectivament.

A més d'això, en la mateixa pista va establir dos nous rècords: el de 1.000 kms. i el de les 1.000 milles, a velocitats mitjanes de 256'540 quilòmetres per hora i 251'814 kms. per hora, respectivament. Aquests rècords també estaven en possessió del capità Eyston.

En canvi, va fracassar en l'in-

tent de batre el rècord de les 24 hores, mal·lat haver cobert 2.965 quilòmetres.

Sindicat de Profes- sionals de Futbol

Es convoca a tots els jugadors, entrenadors i massatgistes professionals de tots els clubs pertanyents a la primera categoria B, a l'assemblea general de secció, que tindrà lloc el propiament divendres, dia 11, al local social d'aquest Sindicat, Clarià, 38, pral., a dos quarts de set de la tarda, per a nomenar el vocal corresponent a la seva secció dins el Comitè executiu.

D'acord amb el precepte reglamentari, tot, els afiliats que pertanyin a Clubs la residència dels quals sigui fora de la ciutat de Barcelona podran nomenar un delegat que els representi a la dita assemblea. Aquests delegats hauran de presentar poders signats per tots els companys als quals representin.

LA CIUTAT MARXA

D'INTERES PER A LES LLEVA- DORES

El Sindicat Sanitari (U. G. T., secció Llevadores), convoca les llevadores sindicades i totes les interessades tant de la ciutat com les de les comarques a una reunió que se celebrarà demà, dijous, a les quatre de la tarda, a l'estatge social (Pau Ignàcies, 1 i 3, abans Cambra de la Propietat).

Presidirà el company doctor Ca-

banes.

EL NOU LOCAL DELS MESTRES DE LA C. N. T.

Posem a conèixer de tot els companys mestres que ja tenim definitivament instal·lades les oficines i Secretaria al passatge de Pl i Margall, 35.

LA «COLUMNA PI I MARGALL»

A tots els que vulguin formar part de la «Columna Pi i Margall» se'ls comunica que l'alistament s'efectua a les Oficines del Comitè de Milícies Antifeixistes del Partit Federal Ibèric (Ronda de la Universitat, 1), tota els dies de nou a una del matí i de quatre a vuit de la tarda.

ELS PROFESSORS D'IDIOMES

El Comitè Executiu de la F. E. T. E. (U. G. T.), de Barcelona, convoca tots els seus afiliats, professors, d'idiomes a una assemblea que tindrà lloc demà, dijous.

VIATJANTS, FEU SEGELLAR EL VOSTRE CARNET!

El Gremi de Viatjants i Corredors del C. A. D. C. I. (U. G. T.), insisteix a tots els seus associats, els que encara no tinguin el carnet amb el segell de l'esmentat Gremi, l'obligació que tenen de passar per la seva secretaria amb l'objecte de legalitzar llur situació.

ALS ODONTÒLEGS

El Sindicat Sanitari (U. G. T., secció Odontòlegs), prega als companys Odontòlegs, simpatitzants de l'organització sindical per tal que efectuin llur inscripció a l'esmentat Sindicat (Pau Ignàcies, 1 i 3), com més aviat millor.

ASSEMBLEA DEL RAM D'AIGUA, GAS I ELECTRICITAT DEL C. A. D. C. I.

Demà, dijous, a les cinc de la tarda, tindrà lloc a l'estatge social (Rambla de Jaume Comte, 26, abans Rambla Sta. Mònica), l'Assemblea general extraordinària del Gremi d'Aigua, Gas i Electricitat.

UNA ESTACIÓ EMISSORA DEL P. S. U. C.

Per acord del Comitè Militar del P. S. U. C., l'estació radioemissora d'ona curta instal·lada a l'edifici de l'antic Hotel Colom, començarà demà dijous, dia 10 del mes que som, el servei oficial d'emissions, notícies i ordres sortides d'aquest Comitè. Radiarà un servei de premsa dedicat exclusivament a les Milícies que lluiten al front i organitzarà conferències d'orientació i marxa del moviment revolucionari.

PALESTRA I L'ONZE DE SETEM- BRE

Cal que tots els socis de Palestra siguin demà passat divendres, dia 11 de setembre, a les onze del matí, a l'estatge de l'entitat (Consell de Cent, 331, ent. 2.ª), per tal d'anar a homenajar Rafael Casanova.

Les diverses seccions (Guies, Milmnyons de Muntanya, etc.), s'hauran d'atèndre a les instruccions que els transmetin els seus caps.

ELS DIBUIXANTS DE TEL·LITS I ESTAMPATS

Són convocats tots els dibuixants de tel·lits, brodats i estampats a una reunió que tindrà lloc demà, dijous, a dos quarts de vuit del vespre, a l'estatge del Sindicat de Dibuixants Professionals (U. G. T.) (Avinguda Portal de l'Àngel, 9).

EL SINDICAT DEL RAM DEL VESTIR DE LA F. O. U. S. ACORDA INGRESSAR A LA U. G. T.

En l'Assemblea celebrada al Principal Palace pel Sindicat del Vestir de la F. O. U. S., s'acordà per unanimitat ingressar a la U. G. T.

RADIO «P. O. U. M.»

Demà, dijous, començarà a funcionar l'emissora del P. O. U. M. E. E. P. 1 a 42 m. d'ona. Les emissions tindràn lloc des de dos quarts d'una a les dues de la tarda i des de dos quarts de set a les nou de la nit.

Les emissions seran en català, castellà, francès, italià, anglès, alemany, holandès i rus.

FORMACIÓ D'UNA BANDA

Són convidats tots els músics professionals que vulguin formar part de la Banda del Partit Federal Ibèric, a passar per les oficines del Comitè de Milícies Antifeixistes de l'esmentat Partit (Ronda de la Universitat, 1), amb l'objecte d'inscriure's com més aviat millor, qualsevol dia, de nou a una del matí, o de quatre a vuit del vespre.

EL PLEBISCIT DELS TECNICS

El Sindicat General de Tècnics de Catalunya, fa avinent als seus associats que no hagin passat encara per a prendre part al plebiscit oportunament anunciat, el termini del qual acaba el dia 16 del corrent mes, la conveniència de complir-hi tal requisit, per ésser de màxim interès col·lectiu.

A l'estatge social del Sindicat (Portal, 10, 1.ª, donen presentat-se les papeetes d'adhesió, tots els dies fèrers, de quatre a set de la tarda.

«PAPITU» AL SERVEI DEL POBLE

Des de demà, dijous, el «Papitu», el facelós «Papitu», regenerat pel Sindicat de Dibuixants Professionals, debarcarà de banda totes les grolleries i les preconcises que d'una manera tan lamentable l'han distingit darrerament i es converteix en un full de combat al servei de la causa antifeixista.

Ninots a dojo, acudits mordaços i literatura de circumstàncies, foran que «Papitu» es vegi, des d'ara, a les mans de tots els antifeixistes de Catalunya.

ATENEU ENCICLOPÈDIC «SEM- PRE AVANT»

La Secció d'Excursionisme d'aquest Ateneu organitza un Curset de Topografia (Codi Internacional Morse), amb banderes, sota la direcció de dos companys d'aquesta Secció. Les classes es donaran, a partir del vinent dimarts, dia 15 del corrent mes, tots els dimarts i dijous, de dos quarts de nou a dos quarts de deu de la vetlla, al seu estatge social. (Sants, 50 i Riego, 2, 1.ª. La inscripció és gratuïta.

Divendres, curses ciclistes al Parc de la Ciutadella

Faran llur reaparició Canyardo i Berrendero

El nostre col·lega «El Mundo Deportivo», degudament autoritzat pel Comitè Central de Milícies Antifeixistes, organitza per al proper divendres, a la tarda, dia 11 de setembre, un gran programa de curses a benefici dels germans que lluiten. Destaca, entre els molts afilicats de les curses, la bella gesta dels corredors Canyardo i Berrendero, els quals, renunciant a la seva vida social plena d'afalacs per les ciutats estrangeres que els reclamen per la gran popularitat que aconseguien a la Volta a França, s'han brindat a participar desinteressadament a la cursa i aduixen els seus despeses de desplaçament. Aquesta noble acció del català i del madrileny (un i altre hauran de tornar seguidament a França per tal d'acomplir nous contractes) demostra el seu gran patriotisme i fervorosa adhesió a la causa suprema que defensa el poble espanyol.

Els dos corredors arribaran demà, al migdia, a l'estació de França. Junts amb els corredors Escudé, Destrioux, Ischero, Campañá, Plans, germans Cebrían Ferrer, Gimeno, Sancha, Pujol, Izquierdo, Pages, Costa, Xifré de Reus i altres notables valors.

Les curses començaran a les qua-

tre de la tarda. Abans, totes les entitats ciclistes de Catalunya destinaran pel Parc de la Ciutadella amb els seus respectius banderons.

CANODROM - PARK SOL DE BAIX CONTROL OBRER

Demà, a les cinc de la tarda

Grans curses de llebrers

Tramvia: Línies 7 i 13 :: Automòbil: Línia 3

ELS PETITS TRIPULANTS DEL "SANT MUÇ" ...

per als més una classe de cultura marítima.

—Hi haurà molt personal a bord?

—Estrictament necessari. Amb mi, un contramestre i dos mariners, al servei del vaixell. Després, una cuinera, una ajudant d'aquesta, una professora i dues senyoretes que tindran cura dels nens. Tots, gent de mar, que estimen la mar i els mariners.

Visitem la cuina, molt ben utilitzada, i penetrem a la cabina del capità. Un interior auster, íntim, amb alguns detalls evocadors. Molts mapes enrotllats, algun gravat antic... I, penjant del sostre baix, un llum de petroli.

—Fa bonic aquest llum...

—Sí, té molt de caràcter —ens diu el capità—. Però convindria que, a l'hivern, disposéssim de llum elèctrica. Es fa fosc tan aviat... La instal·lació seria facilíssima. Cal que se'n ajudi. També, pensant en l'hivern, en els dies de pluja, caldria

Una guarderia flotant per als infants dels mariners que lluiten per la llibertat

Un dels recons més simpàtics del port de Barcelona. El moll del Dipòsit, al costat dels Docks. Els pals i les cordes dels vaixells de vela ratllen el cel. En l'aigua encaimada s'hi reflecteixen les velles carcasses de justa i les seves molitures d'aurades. L'aire està perfumat per l'olor forta de les garrofes aplolades en un sector del moll... Un riu de port que deserta el desig d'evació.

Fa temps que en aquest recó hi està ancorat un bergantí-goleta de quatre pals. Es diu «Sant Muç», que havia pertanyut al financer mallorquí Escalés. Ara se'n va inculcar l'Escola Nàutica de la Mediterrània per a destinar-lo a Escola d'aprenent mariners.

Els futurs navegants demanaran a les fustes del «Sant Muç» els secrets del mar; imaginaran, al seu bord, les meravelloses històries de quan el vell bergantí anava a Amèrica i de quan ancorava a tots els bigarrats ports del Mediterrani. I per entretenir-los les cordes del «Sant Muç» albiraran aquest cel nostre i, allà a l'horitzó, la boca del port, allà on comença el blau camí de totes les il·lusions i de totes les aventures.

Però les circumstàncies manen. Incalcutat el «Sant Muç», algú tingué la bella idea de convertir-lo momentàniament en una guarderia dels fills dels mariners que aquests dies combatien per la llibertat. L'Escola Nàutica de la Generalitat adoptà la pensada i ara el «Sant Muç», net

A dalt, el nostre company Artís conversant amb el capità del «Sant Muç». Al centre: dues gentils «marineres», que tenen a llur càrrec la vigilància de la mainada i, a la dreta, la silueta aïrosa del vaixell-guarderia. A sota: la coberta del «Sant Muç», convertida en un menjador temptador (Puig-Ferran)

com una patena, frescament pintat de verd clar, és un refugi damunt l'aigua, una mena de paradís ofert a la mainada.

Ignasi Riera, capità del vaixell i director de la novella institució, ens parla dels seus projectes amb una simplicitat tota marinera, com aquell que vol dissimular l'entusiasme i l'amor que sent per la seva obra.

—De moment —ens diu— podrem allotjar unes quaranta criatures. El Síndicat de Transport Marítims ha tingut cura de triar-les. D'un instant a l'altre, esperem que es resolgui una petita tràmita que man-

ques perquè comencem a rutllar la

guarderia. Tot està a punt. Demà, demà passat potser, els petits envairan ja aquesta coberta.

El capità ens acompanya en la visita del vaixell. La coberta serà un esplèndid camp de jocs. També un bell menjador, amb les taules blanquíssimes parades sota el cel.

—Les criatures que vulguin —ens diu Riera— podran quedar-se a dormir al vaixell. Tenim ja lliteres preparades. En general, però, només hi passaran el dia, de les vuit del matí a les set del vespre. Esmorzaran, dinaran i soparan aquí. Al matí, decidirem una estona a la instrucció.

Hi haurà una professora. Jo donaré

arranjat el servei, o sigui l'entrenament, perquè els petits puguin jugar i donar classe resguardats de la pluja.

Té raó el capità. El «Sant Muç» hauria de merèixer l'atenció d'aquells que ho poden fer. Caldria respondre al desinterès d'aquests mariners que, amb tan bona voluntat, cooperen a la creació d'aquesta original guarderia d'infants. El personal del «Sant Muç» no cobra. Els mariners no aspiren a altra cosa que a ésser considerats, un dia, com a mariners de la reserva naval. Men-

(Passa a la pàg. 5)

Villalba commina per darrera vegada els facciosos d'Osca

"Si dintre 24 hores no us rendiu, els milicians i el poble clavarán la bandera republicana al cor d'Osca, encara que sois resti de la ciutat un munt de runes"

El general Villalba ha fet llançar sobre Osca diversos milers de manifestos comminant a la rendició.

El text del manifest diu així:

«Ciudadanos y soldados de Huesca: Estáis sitiados por el ejército de las milicias de la República. Docientos hombres esperan la orden para lanzarles al ataque de Huesca. Siéstanos en el nuestro poder. Monte Aragón y Estrecho Quinto, rodeados también por las fuerzas republicanas, pasarán hoy a nues-

tras manos. Vuestra resistencia, pues, es inútil i suicida.

Como soldado y como español, quiero evitar este nuevo derramamiento de sangre hermana. Por eso me dirijo a vosotros, soldados y ciudadanos. Por eso me dirijo a cuantos mantengáis vivo y despierto el sentimiento de humanidad por encima de los rencores y los enconos desencadenados en esta lucha irracional. Deponed las armas, soldados. Aconsejad a rendición, ciudadanos. Por vuestras madres, por vuestras hermanas, por vuestras mujeres y vuestros hijos, rendíos.

No esperéis un refuerzo que no os pueden mandar. Entregaos. La República, limpia de odios y de propósitos crueles, os espera con los brazos

abiertos. Quienes hayáis mandado las armas contra la República, si os entregáis, seréis tratados con todas las consideraciones y respeto que merece un prisionero de guerra. Si a las 24 horas de haber sido lanzado este manifiesto os resistís todavía, me vere obligado a dar la voz de fuego y asalto. Nuestra aviación y las baterías que rodean la ciudad procederán a un bombardeo implacable y los soldados y los milicianos del pueblo clavarán la bandera republicana en el corazón de Huesca, aunque de Huesca sólo quede un montón de ruinas.

Soldados y ciudadanos de Huesca: Viva la República española. — El general jefe de las fuerzas de Aragón, Villalba.

Ha fet explosió el polvorí d'Osca

Comunicat d'ahir del conseller de Defensa, tinent coronel senyor Sandino, a S. E. el President de la Generalitat:

«En el dia d'avui els nostres avions han bombardejat el front, i han produït l'explosió del polvorí d'Osca i inutilitzat una bateria. Ha estat tancat el setge d'Osca, i s'espera la seva pròxima rendició. A la resta del front aragonès, sense novetat.»

AQUEST 11 DE SETEMBRE...

Ni ramells ni coronas al monument a Rafael Casanova

Aportació econòmica a la causa de la llibertat

UN BAN QUE CAL LLEGIR

Pedro Rico, alcalde de Madrid, per ordre del Ministeri de la Governació ha fet public el següent ban, adreçat al veïnat madrileny:

«Para el caso de que los rebeldes intentasen atemorizar a la población de Madrid con la utilización de gases, se han de tener en cuenta las siguientes prevenciones:

Gases lacrimógenos. — Los síntomas que estos gases producen son de una sensación brusca de quemadura que obliga a cerrar los ojos, de raras abundante de lágrimas y horror a la luz.

Pueden producir otros síntomas además de éstos, pero los indicados son los que principalmente sirven para determinar las características de este gas.

Instantáneamente que se sientan las sensaciones expresadas se practicará el tratamiento que sigue: no tocarse, por mucho que fuere el escozor, con las manos, y mucho menos frotar con ellas los ojos.

Se harán lavados con solución de cloruro sódico (sal común) al 14 por 1.000. Ello representa dos cucharadas de sal en un litro de agua.

También puede hacerse una solución de bicarbonato sódico al 2 por ciento (una cucharada de bicarbonato en un litro de agua).

Con cualquiera de estas soluciones se lavarán los ojos, a ser posible con bañeras oculares, pudiendo servir tazas o tazones, o simplemente cualquier recipiente que se tenga a mano.

De ningún modo se hará a los ojos aplicación de irritantes (como sulfato de cinc o nitrato de plata); tampoco se empleará vaselina, grasas ni vendajes. Cualquiera de estas aplicaciones puede suponer en el primer momento una mejoría de la sensación de quemadura, pero sus consecuencias pueden ser muy graves.

En realidad, estos gases no representan graves peligros.

Asperita. — Los síntomas de este gas son: lesiones superficiales, semejantes a las quemaduras solares o sinapismos; irritan igualmente los ojos, garganta y bronquios.

Se producen otros síntomas de mayor alcance, pero que han de ser sometidos a tratamiento médico.

Estos gases se combatirán en la siguiente forma: a la llegada del gas, conviene espolvorear el local (si es cerrado) con hipoclorito cálcico. Se procurará ante todo neutralizar el producto que haya impregnado el calzado, pisando un camino de hipoclorito. Se quitará la ropa, que se expondrá al aire en los primeros momentos, y si es posible, a continuación se lavará en lejía de hipoclorito al 1 por 100.

Las partes descubiertas del cuerpo se lavarán con algodones bien empapados en gasolina, que disuelva la asperita. Este lavado ha de tener solamente unos minutos de duración, pues de lo contrario la gasolina produciría irritación.

La parte contaminada se espolvoreará urgentemente con polvos de gas, extendiendo éstos en las calles o habitaciones donde entrasen los gases. Se lavarán los ojos con una solución de bicarbonato sódico, igual que para los gases lacrimógenos. Y en cuanto se pueda se tomará un baño caliente empleando una gran cantidad de jabón, a ser posible de cocina.

Todos los alimentos que se supongan han sido contaminados por el gas se destruirán inmediatamente.

Medidas adoptadas por el Gobierno. — Todas las farmacias permanecerán abiertas para prestar auxilio. Se acordarán los lugares en donde hubieran masas de gas para neutralizarlas inmediatamente con riegos apropiados.

Un servicio sanitario circulará con camillas por si en algunas personas se produjesen desvanecimientos.

En el Laboratorio y Parque Central de Farmacia Militar (Embajadores, 35) se prestarán también los auxilios precisos, así como en el Laboratorio Municipal y en las Casas de Socorro.

Observaciones importantes. — Los gases densos tienden a penetrar en las habitaciones bajas, por lo cual deben estar cerradas, saliendo de ellas en el momento en que se viere entrada de gas.

En cuanto cesase la alarma, y con ella el peligro, se ha de procurar subir a pisos altos y permanecer al aire libre. Esto sólo se podrá hacer cuando no existe el riesgo de que el bombardeo se haga al propio tiempo con granadas de metralla.

Todos los servicios conducentes a remediar el daño que pudiera producirse y auxiliar a la población están perfectamente organizados, y es seguro que el pueblo de Madrid responderá, a la crueldad del enemigo dice a ello lugar, con la serenidad y elevada moral con que viene respondiendo a todos los ataques.

Madrid, 6 de septiembre de 1936. — El alcalde de Madrid, Pedro Rico.

La Comisión Ejecutiva, d'acord amb la nota que ha publicat i amb el Comité Central de les Milícies Antifeixistes, porta a terme els treballs d'organització d'aquest homenatge, que aquest any, responc al sentit espiritual del poble, serà d'extensió als germans caiguts en la lluita que el poble català i el poble ibèric sostenen contra l'altreixisme que pretén matar les llibertats.

Vol aquesta Comissió que la diada d'enguany sigui diferent de les celebrades fins ara, i per això ha volgut que en l'homenatge que es celebra hi prengui part tot el poble treballador de Catalunya, sense excepció de cap mena. A tal objecte queden invitades totes les entitats sindicals, polítiques, culturals, artístiques i esportives a assistir amb les seves senyeres a la desfilada davant del monument.

Es acord també de la Comissió Ejecutiva no acceptar aquest any ni ramells ni flors al monument. I en el seu lloc posarà taules de receptació al voltant del lloc on es celebra l'homenatge per tal que tots els ciutadans disposin l'import que haurien després amb ramells o flors.

Prenguem als Ajuntaments forans que altres anys enviaven coronas i ramells, que vulguin trametre els seus imports per a dipositar-los a les taules de receptació. Poden fer-ho també a la Secretaria de la Comissió Ejecutiva, C. A. D. C. I. Rambla de Jaume Carle, 26.

Oportunament es donaran instruccions per a la bona marxa de la diada i es prega a tots els ciutadans que posin la màxima atenció en elles.

«PATRIA NOVA» I L'ONZE DE SETEMBRE

La Joventut d'Esquerra Nacionalista «Patria Nova», obint l'acord del Comitè Pro Homenatge a Rafael Casanova i al de les Milícies Antifeixistes, anirà demà passat al monument a Rafael Casanova a dipositar-hi la bandera social i a l'ensenyar, enlloc d'unes flors, farà el donatlla corresponent per a les víctimes de la lluita actual contra el feixisme.

Per tant, «Patria Nova» prega a tots els seus consocios, familiars i simpatitzants no manguin demà, a les onze de la vetlla, al seu estatge per tal de portar les flors al Fossar de les Moreres i per a tractar de la manifestació cívica que tindrà lloc demà passat davant de l'esmentat monument.

PALESTRA I L'ONZE DE SETEMBRE

Cal que tots els socis de Palestra siguin el propiament divendres, dia 11 de setembre, a les onze de matí, al local de l'entitat, Consell de Cent, 331, entresol, segona, per tal d'assistir a l'homenatge a Rafael Casanova.

Les diverses seccions (Guies, Al·lunyons de Muntanya, etc.) s'hauran d'atèndre a les instruccions que els transmetin els seus caps.

CATALUNYA NOVA RET HOMENATGE ALS CAIGUTS PER LES LLIBERTATS EN 1714 I 1936

Aquesta patriòtica entitat prega tots els seus associats i simpatitzants que avui, dimecres, dia 9, a les nou de la nit, es presentin al seu local social (Aurora, 12, principal) per a assistir-hi de forma nítida que ha de portar-se a cap amb motiu de la manifestació d'homenatge als caiguts en defensa de les nostres llibertats.

1714 I 1936.

ARCHIVOS ESTATALES